BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 258 18 MART 1980 10 LIRA

1 Mayıs 1980'e doğru

Yaşasın grev

MADEN-İŞ

EKMEĞİMİZİ VE ONURUMUZU KORUYACAĞIZ!

9 Mart 1980 günü DİSK'e bağlı T.Maden-İş Sendikası Genel Temsilciler Kurulu Toplantısında iki görüş dile getirildi. "Ya ekmek ve onurumuza uzanan eller karşısında boyun eğeceğiz, ya da ekmek ve onurumuzu korumak için direneceğiz."

MESS'in uzlaşmaz tutumuna karşı grev kararıyla noktalanan toplantıya, "Haydi greve!", "İşçiler el ele-genel greve", "Yaşasın eylem birliği" sloganları baştan sona hakim oldu. İşçi sınıfının en deneyli, en döğüşken kesimini oluşturan Maden-İş üyelerinin temsilcileri, kararlılıklarını dile getirirken, geçmiş dönemin olumsuzluklarını ön plana çıkarma yerine, onlardan ders çıkarma, yararlanma olgunluğunu, dosta da düşmana da gösterdiler. Bir başka deyişle MESS patronlarının bir yandan Tercüman gazetesi aracılığıyla sözüm ona dolaylı, diğer yandan da doğrudan MESS dergisini Maden-İş üyelerine postalayarak grev kararı alınmasını önleyici çabaları boşa çıkartıldı. Maden-İş üyeleri bir bir yumruk, tek bir yürek olduklarını gösterdiler.

Şimdi, başta DİSK ve Maden-İş yöneticileri olmak üzere tüm antifaşistlerin görevi, Maden-İş üyelerinin mücadelesini başarıya ulaştırmak için, her türlü sekter, grupçu tavırlardan arınmak, yaygınlaşan grevleri de antifaşist mücadelenin bir parçası olarak görmek ve ona göre davranmaktır. Çoğunluğu sıkıyönetim koşullarında uygulanan ve uygulanacak grevlerde sendikanın merkezi disiplini altında en geniş eylem birliğinin sağlanması yaşamsal öneme sahiptir. Tersine bir davranış, en küçük bir zaaf, onarılması mümkün olmayan sonuçlar doğurabilecektir.

OLEYIS

YAŞASIN DAYANIŞMA

DİSK'e bağlı Oleyis Sendikası'nın Marmara Bölge Şubesi'nin, grev ve direnişteki işyerleriyle dayanışma gecesi İstanbul Tepebaşı Gazinosu'nda yapıldı. 4.000 dolayında işçi, emekçinin katıldığı gece büyük bir coşku içinde geçti. Demokrasi güçlerinin etkin dayanışmasıyla gerçekleştirilen gecede, bir avuç sorumsuzun provokatif davranışları, eylem birliğini gölgeleyemedi. Antifaşist gösteriye dönüştürülen Dayanışma Gecesi, demokrasi güçlerinin, işçi sınıfımızın kararlılığının örneği oldu.

TEKSTİL

12 MART ÖZLEMCİLERİNE YANIT: ŞANLI GREV BAYRAĞI DAHA DA YÜKSELİYOR

Tekstil Sendikası'nın 77 fabrikada aldığı grev kararının kademeli uygulaması sürüyor. Geçtiğimiz hafta 14 fabrikada daha grev çadırı kuruldu. Grevdeki işyeri sayısı 29'a, işçi sayısı 13.500'e yükseldi.

Tekstil Sendikası Genel Başkan Vekili Bedim Usta, yaptığı açıklamada "12 Mart faşist müdahalesinin 9. yıldönümünde, tekstil işçileri yeni 12 Mart'lara geçit vermemeye faşist diktatörlük özlemcilerinin heveslerini kursaklarında bırakmaya kararlıdırlar. Mücadelemiz işçi sınıfımızın ve tüm demokrasi güçlerinin engin dayanışması ve desteğiyle daha da güçlü olarak yükselecektir." dedi.

GREV ÇADIRLARINA BASKILAR ARTIYOR

Tekstil işçilerinin kararlı mücadelesi karşısında baskılar da yoğunlaşıyor. Grev çadırlarına asılan pankartlar toplanıyor. Grevci işçilerin çadırlarda toplanmaları önlenmeye çalışılıyor. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nın son bildirisi gerekçe yapılarak grevleri kırmaya yönelik davranışlara hız verliliyor.

Grevci işçiler çadırlarını terketmiyor, anti-faşist mücadelede de yerlerini alıyor. Grev çadırlarında, şubelerde, işçilerin oturduğu bölgelerdeki eylemlerle 12 Mart'ı protesto ediyorlar.

Grevler geliştikçe, dayanışma da yükseliyor. Onbinlerce işçi ve emekçi grevcilerle omuz omuza olduklarını dile getiriyorlar. Barış Derneği'nin çağrısıyla ülkemizde bulunan Uluslararası Barış Heyeti, grevleri ziyaret ederek işçi sınıfımızın onurlu kavgasına güç katıyor.

BAŞYAZI

KARAR GÜNLERİ

"Kararsızlara yardım etmek isteyenin ilkönce kendisinin kararsızlıktan kurtulması gerekir." (V.İ. Lenin)

Türkiye için 1980'lerin karar yılları olacağı saptamasını sosyalistler çok önceden yaptı. Tamı tamına uyan bu saptamanın ilk ayları yaşanıyor. 1980, onbeş yılık Demirel'i, bu kez ünlü MESS Başkanı Turgut Özal'ın dizginleri elinde tuttuğu yeni tür bir azınlık hükümetiyle karşıladı. Demirel - Türkeş - MESS karması iktidar 60 numara triple (kömür) eleği gibi devlet kadrolarını ayıklamakla işe başladı. Ardından yeni baskı yasaları ve "daha daha" çığırtkanlıkları arasında 25 Ocak kararları yürürlüğe sokuldu. CHP iktidarı döneminde başlayan döviz için "ne bulursan satıktır" vitrini, Demirel'le "ne bulursan alırsın"a dönüştü. Böylece de emekçi halk için yoklar, "var ama, alamazsın" sürecine girdi.

"Bilmece buldurmaca, dil üstünde kaydırmaca": Demirel'in yüz günlük devri iktidarının sonunda yaptığı açıklamanın Türkçesi bu. Ama hepsi bu değil. Gerisi OECD'nin vereceği "yardım"a bağlı. Demirel'le birlikte Türkiye'nin adı, "dünya dilencisi"ne çıktı. Ama adı çıkan Türkiye değil, tekelci sermaye. Tekelci sermayenin de milli değil, işbirlikçi olduğunu cümle alem biliyor.

Şimdi bu işbirlikçilerin sanayi çarklarını çevirebilmek için bu yıl tamı tamına 7 milyar dolara gereksinimleri var. Bunun yarısından biraz fazlasını, yani sadece petrol için gerekli dövizi, dış satım ve işçi dövizleri karşılayabiliyor. Geri kalan döviz bulunmadan çarklar dönmez. OECD çerçevesinde buldukları para ise, sadece 1,2 milyar dolar. Daha 2 milyar dolara gereksinimleri var. Yoksa, ara mal gelmez, ham madde gelmez. Bunlar gelmezse de fabrikalar çalışmaz.

1980'de fabrikalar bir başka biçimde de çalışmaz. Yarım milyon işçinin sözleşme dönemi bitti. Grevler başlıyor, yurdun dört bir yanında birbiri peşisıra. Tıpkı kale duvarlarından açılan gedikler gibi.

TARİŞ bir istisna değil, TARİŞ bir örnek. TARİŞ, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin mücadelesindeki kararlılığın çıkabileceği boyutları gösteren bir örnek.

1980'lerin karar yılları olduğunu artık herkes biliyor. Tekelciler de. O yüzden "dünya dilencisi" oldular. Tekelciler faşizme karar vermek istiyorlar, ama para bulamıyorlar. Çünkü onların dünyasında işler parayla yürüyor. Para ise, döviz demek. Döviz olmayınca, faşizme soyunan "yiğit"ler de ortaya çıkamıyor.

Grevler etkisiz kalınmak isteniyor. Grevler tehdit altında. Ama grevler yaygınlaşıyor. İşçi sınıfı karar sürecine giriyor. Orta yol yok. Orta yolun olmadığı CHP iktidarının iflasıyla bir kere daha belgelendi. Ya tekellerden, yani emperyalizmden yana ya da halktan yana olunacak. Paranın üç ayda yüzde yüz değer kaybettiği bir ülkede tarafsızlık olmaz.

Önümizdeki günlerde ülkemizin geleceğini iki karşıt kararın çatışması belirleyecek. Tekellerle, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitlelerinin kararlarının çatışması. Sınıf bilinçli işçiler sadece reel ücretlerinin yükseltilmesi için değil, sadece çalışma güvencesi için değil, aynı zamanda tekellerin saldırısının püskürtülmesi için, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin eylem birliği için mücadele verecekler. Eylem birliğinin sağlanması bugün her zamankinden daha yaşamsal.

Yazımın başına aldığımız alıntı, CHP için değil. CHP karar verme sürecini çoktan yitirdi. Şimdi karar verme sırası sınıf güçlerinde. Verilecek karar, sınıf güçleri arasında eylem birliğini yaratmak, "Demokrasi Cephesi"ni yaratmak ve iktidara yönelmek.

Karar verme sürecinde her zaman bireyler ve toplumlar alışılmadık çalkantılar yaşarlar. Sonra herşey durulur. Yazıyı her türlü övgünün üstündeki Lenin'le başlattık, onunla bitirelim: "İnsanın, halk yığınlarının politik yaşam içine girdikleri bir zamanda yaşaması ne güzel birşey!"

YAVUZ ÜNAL

Türkiye İşçi Partisi'nin çağrısı

YENİ 12 MARTLARA GEÇİT VERMEYELİM!

TİP Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay, 12 Mart'ın yıldönümü dolayısıyla yayınladığı bildiride yeni 12 Mart'lara izin vermemek için demokrasi güçlerini eylem ve cephe birliğine çağırdı. Mutluay'ın açıklaması şöyleydi:

"12 Mart müdahalesi ülkemizin işçi, emekçi halk kitleleri tarafından mahkum edilmiş ve geri püskürtülmüş bir faşist saldırıdır.

"12 Mart'ın yıldönümünde bugün demokratik hak ve özgürlükler, demokratik görünüm altında, ağır bir saldırıyla karşı karşıyadır. Antidemokratik yasal düzenlemeler Demirel iktidarının ilk yüz gününde 12 Mart döneminin boyutlarına ulaşmıştır.

"Demokratik örgütlerin kapatılması; sosyalistlerin, ilerici demokratların gözaltına alınması, işkenceler bugünden 12 Mart dönemi uygulamaları düzeyine vardırılmıştır.

"12 Mart faşist müdahalesinin püskürtülmesinin üzerinden on yıl geçmeden, Türkiye'nin kısıtlı demokrasisi yeniden ve daha ağır faşist saldırı ve tehdit altındadır. Emperyalizm ve tekelci büyük burjuvazi ülkeyi içine soktukları ağır bunalımın faturasını işçi emekçi halk kitlelerine ödetmek için faşizmi tezgahlamak peşindedirler.

"Ülkemizin bütün demokratik güçleri ağır tarihi sorumluluğa karşı karşıyadırlar. Faşist saldırının püskürtülmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, emperyalizm ve tekellerin karşısına bir CEPHE olarak çıkabilmesine bağlıdır.

"Demokrasi cephesinin örülmesi için mücadele ertelenemez ivedi bir görevdir. Faşizmin karşısında susan, mücadeleden geri duranlar ancak faşizm tezgahçılarının işini kolaylaştırırlar. Faşizme karşı mücadelede bireysel terör yoluyla sonuç almaya çalışan maceracılar da faşizmin ekmeğine yağ sürerler.

"Türkiye İşçi Partisi, yeni 12 Mart'lara geçit vermemek, faşizm planlarını boşa çıkarmak için, halkın devrimci demokratik iktidarını kurmak için bütün demokrasi güçlerini eylem ve cephe birliğine çağırıyor.

"Demokrasi mücadelesinde oturup beklemeye de maceracılığa da yer yoktur."

Demirel 100 günün işkence dökümünü de vermelidir

YÜRÜYÜŞ'ün geçen sayısında Diyarbakır'da işkenceden öldürülen Remzi Yalvacı ile ilgili bir haber yer alıyordu. Aradan geçen zaman içinde yurdun dört bir yanından işkencelerin artırılarak devam ettiği ve birçok ilericinin, devrimcinin karakollarda uğradıkları işkenceler sonucunda öldükleri haberleri geldi. Bunun yanında günlük gazetelerde işkencelere dair belgeler yayınlandı. Bir yanda suçları sabit, birçok cinayete adı karışan faşist katiller, M. Ali Ağca'lar, Mustafa Baki Gülcan'lar cezaevlerinden kaçırılırken, öte yandan ilerici insanlar işkencelerle katledilmekte, sakat bırakılmaktadırlar. İşkence yapanlar, yaptıranlar bellidir. Bu insanlık suçluları birgün, çok yakın bir gelecekte, tüm diğer suçları ile birlikte bu işkencelerin de hesabını bir bir vereceklerdir.

Ağca ve Gülcan; ne zamana kadar kaçacaklar!

Demirel'in 100. gün tahliyesi

M. BAKİ GÜLCAN DA KAÇIRILDI

İdam isteği ile yargılanan ve hakkında 46 yıl kesinleşmiş mahkumiyet kararı bulunan faşist katil Mustafa Baki Gülcan da sonunda kaçtı. Mustafa Baki Gülcan daha onbeş gün önce gene Edirne Cezaevi'nden kaçmaya kalkışmış, ama başaramamıştı!

Faşist partinin besleyip ortalığa saldığı, MHP'nin terör şebekesinin üyeleri olan Mustafa Baki Gülcan ve diğer 3 faşisti Edirne Cezaevi'nden kaçırınlar, Abdi İpekçi'nin katili Mehmet Ali Ağca'yı kaçıranlarla aynıdır.

Bu kaçış eylemi MHP destekli AP hükümetinin bir başka 100. gün hediyesidir. Bu kaçış eylemi, faşizme açık, baskıcı AP iktidarının gerçek yüzünü göstermektedir. Bu hükümet daha işbaşına gelir gelmez Mehmet Ali Ağca soluğu dışarda almıştı! O günlerde Sıkıyönetim Komutanı tarafından yapılan açıklamada bile Mehmet Ali Ağca'nın "kaçmadığı, kaçırıldığı" söylenmişti. Mustafa Baki Gülcan da kaçmamış, kaçırılmıştır!

Demirel'in Amasya Valisi saldırıya geçti

GEÇTİĞİMİZ PAZAR GÜNÜ MHP'Lİ ÇETELER İLERİCİLERİN YOLUNU KESEREK TAŞLI, SOPALI, SİLAHLI SALDIRIYA GEÇTİLER. FAŞİSTLERİN BU SALDIRISI POLİS DESTEĞİ İLE CİNAYETE DÖNÜŞTÜ. VALİ AÇIKCA SALDIRGANLARA ARKA ÇIKARAK OLAYI ÖRTMEYE ÇALIŞTI.

Amasya'da faşist hareket, devletin resmi güçleriyle birlikte ilericilere, demokratlara, sosyalistlere karşı saldırıya geçti. Faşistler, bütün çabalarına karşın hakim olamadıkları Amasya'da, tatil günleri ilçe ve köylerden getirdikleri çetelerle terör estirmeye çalışıyorlardı. MHP destekli AP hükümetinin atadığı Vali, Emniyet Müdürü ve faşistleştirilen polis kadrolarının açık desteğiyle, faşist saldırılar giderek yoğunlaştırıldı.

Geçtiğimiz Pazar günü MHP'li çeteler ilericilerin yolunu keserek, taşlı, sopalı, silahlı saldırıya geçtiler. Saldırı üzerine toplanan 300 kadar emekçi faşistlere gereken yanıtı vererek bu saldırıyı püskürttü. Faşistlerin yardımına yetişen polisin halka açtığı silahlı ve bombalı yayım ateşi sırasında bir kişi olay yerinde öldü biri ağır iki kişi de yaralandı.

Cinayeti işleyen polisin belirlenmesine karşın, aynı polis arkadaşları tarafından alelacele bir arabaya bindirilerek kaçırıldı. Amasya halkı bu "resmi cinayeti" protesto etmek için yığınsal bir tören düzenledi ve bu törende faşist saldırılar karşısında geri çekililmeyeceği vurgulandı.

Bu gelişmeler üzerine Demirel'in Valisi iki günlük sokağa çıkma yasağı ilan etti. Daha sonra da olaylardaki sorumluluğunu örtmek için siyasi partilere, derneklere ve meslek kuruluşlarına mühürsüz bir yazı göndererek, ortak bir toplantı düzenlediğini belirtti. Vali'nin amacı açıktı:

Saldırıları örtbas etmek ve faşistlerle saldırıya uğrayanları yanyana getirerek, faşist partiyi ve militanlarını temize çıkartmak.

Vali'nin bu pervasız tutumuna karşı, TİP Amasya İl Başkanı Abidin Koç, kendilerinin ve Amasya'daki tüm ilerici sendika, kuruluş ve kişilerin bu oyuna gelmeyeceklerini açıklayarak, CHP'nin ve CHP'li Belediye Başkanının da bu oyuna gelmemesi için kendilerini uyarmayı görev bildiklerini belirtti.

"SORUMLULUK MUĞLA VALİSİNİNDİR"

MUĞLA — TİP'ne ve İl Sekreteri Selahattin Özkök'e yönelik yasa dışı baskı sıralarla sürdürülüyor. Özkök'ün, bir süre önce yasal gerekçe gösterilmeden ve zorla aranan evi geçtiğimiz hafta yeniden arandı. Duvarları yazı yazanları arama bahanesiyle yürütülen uygulama sırasında Özkök'ün kapısı tekmelendi, mahalle sakinleri rahatsız edildi. Görgü tanıkları yasa dışı aramayı gerçekleştiren sivil polislerin sarhoş olduklarını gözlediler. TİP il örgütü olayı nefretle kınadı ve bu uygulamalara derhal son verilmediği takdirde sorumluluğun valilik makamına ait olacağını belirtti.

gündemin başında

Rehine verilen demokrasi

Tekeller adına devletin en yüksek ekonomik karar kademesine yerleştirilen Turgut Özal'ın, baş mimarı olduğu ekonomik programın işlemesinin tek güvencesi olan kredi kaynaklarını harekete geçirmek amacıyla Bonn, Brüksel, Londra, Paris ve Washington'da yaptığı temasların başarılı olmadığı büyük ölçüde ortaya çıkmıştır.

26 Mart'ta yapılacak "pledge" (taahhüt) toplantısında, bu kuruluşun Türkiye'ye 1 milyar dolarlık bir yardım vaadiyle ortaya çıkması beklenmektedir. Oysa 1980 yılındaki dış kaynak gereksiniminin – 1,25 milyar dolarlık bir borç ertelemesinin gerçekleştirilmesi ve ihracat, işçi dövizleri gibi kaynakların 1979'a göre 1 milyar dolardan fazla artması halinde bile – 3 milyar dolardan çok olacağı hesaplanmaktadır. Diğer emperyalist finansman örgütlerinin sağlayacağı varsayılan tutarlarla birlikte yardım miktarı 1980 yılında 2,6 milyar dolara ulaşsa dahi bu, 7,5 milyar dolarlık ithalat gereksinimini karşılamaya yetmeyecektir.

Bu durum, ekonomik-politik-askeri tüm araçlarla Türkiye'yi kendisine daha da sıkı bağlamaya kararlı emperyalist merkezlerin de, kapitalist dünyadaki ağır bunalımın etkilerinden kurtulamamasının bir sonucudur. Demirel-Özal ikilisinin bu koşullarda yeni bir yöntemi denemeye hazırlandığı iddiaları yoğunlaşmıştır. Bu, Özal'ın Londra'da Türkiye'ye nakit olarak geleceğini bildirdiği 500 milyon dolarlık "köprü" kredinin, hazinedeki altınları "rehin" ederek sağlanacağıdır.

Ama acaba emperyalist merkezlere rehin verilmeye çalışılan sadece altın mıdır?

Bu sorunun yanıtını, Tariş olaylarını değerlendiren CGT'nin yayın organının orta sayfamızda yer alan yorumu da vermektedir. CGT organı, ABD ve Federal Almanya'nın, Demirel hükümetine ekonomik yıkımdan çıkış için yapılacak yardımı, "ülkede düzeni sağlamak" koşuluna bağladığını ve bu düzenin de "tanklarla sağlandığını" dile getirmektedir. Yani emperyalist merkezlere rehin edilen, bugünkü kısıtlı demokratik hak ve özgürlüklerin de tümü, işçi sınıfımızın ve emekçi halkın yaşamsal hakları ve çıkarlarıdır.

ABD Dışişleri Bakanlığı'nda uzun yıllar çalıştıktan sonra şimdi ABD Ortadoğu Enstitüsü Yönetim Kurulu üyeliğine gelen Dr. John Campbell'in, bir konuşma yapmak üzere İstanbul Sheratan oteline gelmeden önce Atina'da Harp Koleji'nde verdiği seminer de Türkiye'den rehin alınnları sergiliyor. ABD'nin ve NATO'nun Ortadoğu'ya bir müdahalesi olasılığından söz eden Campbell, bu durumda Türkiye'nin nasıl bir görev üstleneceğine ilişkin bir soruya, "Arap ülkelerini militan davranışlardan uzak tutmak" biçiminde yanıt vermektedir.

Yüzbinlerce işçinin toplu sözleşme - grev mücadelesine girdiği ya da hazırlandığı bugünkü koşullarda, demokratik hak ve özgürlüklerin temeline yönelen saldırının püskürtülmesinin kazandığı daha da büyük önem ortadadır. Bu dönemde demokrasi güçlerinin vereceği sınav, gelecek açısından da belirleyici olacaktır.

• mehmet aközer

DEMOKRASİ CEPHESİ İÇİN KİTLE EYLEMLERİ

MERSİN — Mersin işçi ve emekçileri 8 Mart günü emperyalizme, faşizme, tekellere, şovenizme karşı sınıf kinlerini baykırdılar. TİP, Birlik Dayanışma, TSİP, Devrimci Demokratlar, Özgürlük Yolu, Birlik Yolu'nun, sendikaların ve kitle ve meslek kuruluşlarının, gençlik örgütlerinin katıldığı miting ve yürüyüş tek bir yüreğe, tek bir yumruğa dönüştü.

"Faşizme geçit vermeyeceğiz" "Can ucuz, hayat pahalı", "Sıkıyönetime hayır" gibi antifaşist sloganlarla sürdürülen eylem birliği mitingi, Akdeniz yöresindeki ilerici-demokratik güçlerin örgütlülük düzeylerini ve faşizme geçit vermeme yolundaki kararlılıklarını gösterdi.

Mersin'de ilerici, devrimci, sol, sosyalist güçlerin önemli bir bölümünü kapsayan eylem birliği, başarılı bir örnek oldu. Antifaşist, Demokrasi Cephesi'nin örülmesi Mersin'deki eylem birliğinin benzeri örgütlenmelerle gerçekleştirilecektir.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULACAK!

KAYSERİ — TİP, TSİP, Birlik Dayanışma ve Maden-İş tarafından düzenlenen "Ekmek ve Demokrasi Miting ve Yürüyüşü" yapıldı. Türk-İş'e bağlı sendikaların, CHP örgütünün ve goşist grupların katılmaktan kaçındığı miting ve yürüyüş, Kayseri'de "yasal" terörün başı Vali Babür Ünsal'a, faşist örgütlere ve baskıcı emniyet örgütüne yığınsal bir tepki oldu.

Yürüyüşe katılan emekçiler, işkencecilerden hesap sorulmasını istediler ve faşizme karşı mücadele kararlılığını dile getirdiler. Miting ve yürüyüş öncesinde Maden-İş ve Tekstil sendikalarına yapılan baskında 45 işçi gözaltına alınarak, ber zamanki gibl "işkence yuvalarına" götürüldüler.

GENÇLİĞİN ANTİFAŞİST CEPHESİ YOLUNDA ADIM ADIM

ADANA — Adana, faşistlerin halka karşı savaş açtığı muhbirlik ve işbirlikçilik yapmadığı için emekçilerin işkenceden geçirildiği, faşizmin resmi güçler eliyle fütursuzca kol gezdirildiği bir emekçi kenti. Adana'da gençlik örgütlerinin eylem birliği hızla güçleniyor.

Çukobirlik'te tekeller ve faşistlerce girişilen yasadışı uygulamalara karşı yaygın bir bildiri dağıtımı gerçekleştiren Genç Öncüler, İlerici Gençler, Sosyalist Gençler, Devrimci Demokrat Gençler, Çukobirlik'in faşistlere terkedilmeyeceğini ve bunun için her türlü direnişin gösterileceğini duyurdular.

12 MART NEFRETLE PROTESTO EDİLDİ! 16 MART ŞEHİTLERİ YAYGIN DİRENİŞLERLE ANILDI!

12 Mart faşist döneminin ve 16 Mart İstanbul Üniversitesi katliamının yıldönümleri, birleşik eylemlerle protesto edildi.

Türkiye'nin tüm yörelerinde dağıtılan bildiriler, yapılan miting ve toplantılar, boykotlar, geçici olarak işi durdurma ve forumlarla demokrasi güçleri bu iki faşist olayın yıldönümünde, 1980'de Türkiye'de faşizme geçit verilmeyeceğini haykırdılar.

Gerek ortak olarak; Genç Öncüler, İlerici Gençler, Sosyalist Gençler, Devrimci Demokrat Gençlerin, gerekse çeşitli yörelerde Öncü Öncülerin bağımsız eylemleri yaygın bir biçimde gerçekleşti.

Başkent Ankara'da, mahallelerde yapılan mitingler, kahve toplantıları, okullarda forumlar ve boykotlar, dağıtılan bildirilerle 12 Mart günü tüm bölgelerde anti-faşist direnişler gerçekleştirildi.

İstanbul'da, Bursa'da, İzmit'te, İzmir'de, Adana'da, Samsun'da, Giresun'da, Amasya'da... tüm yörelerde Genç Öncüler örgütledikleri eylemlerle, gençlik eylem birlikleriyle faşistlere kaçacak yer arattılar.

İŞÇİ SINIFI DEMOKRASİ CEPHESİNİN ÖNÜNDE

SEYDİŞEHİR — Seydişehir'de Maden-İş Bölge Temsilciliği tarafından düzenlenen ve geniş demokrasi güçleri tarafından düzenlenen miting 7 Mart Cumartesi günü yapıldı. Binlerce kişinin katılımıyla yığınsal bir gösteri niteliği kazanan mitingte konuşmacılar, tüm antifaşist, antiemperyalist, antişovenist güçlerin eylem ve cephe birliğinin yaşamsal önemini vurguladılar.

İşçi sınıfının demokrasi cephesinin ön safında yer almasından korkuya kapılan güçler mitingi engellemek için her yola başvurdu, ama başaramadı. Maden-İş Bölge Temsilcisi Baykal Gürsoy mitinge kısa bir süre kala karakola götürüldü. Öte yandan Konya Ereğli'de mitinge katılmak üzere gelen arabalar durdurularak arandı. Arabalarda bulunan 40 kadar ilerici önce karakola götürülerek geri çevrildi. Emniyet yetkililerinin bu tutumu, mitinge katılan işçi ve emekçiler tarafından kararlı biçimde protesto edildi.

POLİTİKA YAZARI AYDIN ENGİN YENİDEN TUTUKLANDI

Bir süre önce İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından yasaklanan Politika gazetesi yazarlarından Aydın Engin geçtiğimiz Perşembe günü tutuklandı. Antidemokratik, faşist 142. madde gerekçe gösterilerek yapılan tutuklama, basın ve düşünce özgürlüğüne yoğunlaşan saldırıların yeni bir boyutunu ortaya koydu.

Aydın Engin'in tutuklanması üzerine bir açıklama yapan Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Başkanı Yılmaz Ateş, bu uygulama karşısında basın organlarının takındığı suskunluğu eleştirerek, bugün Politika gazetesini hedef alan yasaklamanın, yarın susan gazete ve gazetecilere yönelebileceğini belirtti. Ateş, tüm ilerici gazetelerin, yazarların ve bu alandaki örgütlerin güçlerini birleştirmesini istedi.

GÖREV KÖY-KOOP'U GÜÇLENDİRMEK

Köy-Koop Olağanüstü Genel Kurulu 9 Mart günü Ankara'da toplandı.

Geçen yıl yapılan olağan Genel Kurul sonunda yönetimden uzaklaştırılan gericiler, bu sonucu içlerine sindiremediler. Basit bir formalitenin geciktirilmesini bahane ederek mahkemeye başvurdular. Niyetleri örgütü "Kayyum"etmek ve bu yolla ele geçirmeye çalışmak, bu da olmazsa dağıtmaktı. Mahkeme 6. Genel Kurulun Yönetim Kurulu seçimlerine ilişkin bölümünü iptal etti. Bu nedenle, Köy-Koop Yönetim Kurulu olağanüstü genel kurulun sadece seçim gündemiyle toplanmasına karar verdi.

Gerici muhalefet, karanlık adam Mustafa Pala'nın ideologluğu ve "Aydınlık"çı Hadi İlbaş'ın şefliğinde, bir yıl boyunca örgüt yıkıcılığı yaptı. Faşist Hergün ve maocu Aydınlık en büyük destekçileriydi. Genel Kurul sırasında da olmadık kışkırtma ve engellemelere başvurdu. Sıkıyönetim, Valilik ve Köy İşleri Bakanlığı arasında mekik dokuyarak toplantıyı dağıtmaya çalıştılar ama başaramadı ve Genel Kurulu terketti.

Genel Kurul'da seçimlere iki liste katıldı. Listelerden biri mevcut yönetim kurulu tarafından hazırlanmıştı. Delegelerin bir bölümü bu listenin demokrasi güçlerinin birliği ilkelerine uyulmadan ve dar grupçu tavırlarla hazırlandığı gerekçesiyle ikinci bir liste hazırladılar. Mevcut yönetimin desteklediği liste seçimleri kazandı

Bu Genel Kurul hiç şüphe yok ki Köy-Koop için ileri olumlu bir adım olmuştur. Bu saldırıların göğüslenmesi ve örgütün içinde bulunduğu mali sıkıntıların aşılması ancak demokrasi güçlerinin birliğini sağlamakla mümkün olabilecektir. Bu bakımdan yeni yönetim kuruluna büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Dar grupçu tavırları, kariyer hesaplarını bir tarafa atma zamanı gelmiştir. Şimdi görev, ilke ve programları belirlemek, bunların etrafında birliği sağlamak ve örgüt tabanını sıkıca örmektir.

KADINLAR GÜNÜ İÇİN ORTAK EYLEM

BURSA — Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart'ın kutlanması güç ve eylem birliğinin somut bir örneğini oluşturdu. TİP Kadın Seksiyonu ve İlerici Kadınlar çalışmalarını ortak ilkeler ve program çerçevesinde yürüttüler. Oluşturulan program doğrultusunda grevdeki Bisaş işçileri ziyaret edildi. Birlikte hazırlanıp dağıtılan bildirilerde, daha iyi bir dünyanın kurulması için verilen mücadelede kadınların yeri dile getiriliyordu.

9 Mart günü yapılan kutlama toplantısında ise ortak çalışmalar sergilendi. Yapılan konuşma ve gösterilerle faşizme ve emperyalizme karşı verilen mücadelede inanç ve kararlılık bir kez daha perçinlendi.

UDKF andının içilmesi ve halk oyunları gösterileriyle son bulan toplantı, güç ve eylem birliğinin önemini ve sürekliliğin gereğini bir kez daha ortaya koydu.

NOT...

Piyasa

Süleyman Demirel 1964 yılında Roma'da Mafia liderlerinden Kosta Benda'nın konuğu olmuş mudur, olmamış mıdır? Bu sorunun yanıtını vermedikçe basın toplantıları denen o dizinin kıymeti harbiyesi yoktur.

25 Şubat tarihli "Dünya" gazetesinin birinci sayfasında renkli fotoğraflarla birlikte yeralan şu haber başlığını okuyalım biz:

"- KADIN TÜCCARLARI BAYRAM EDİYOR. DÜŞEN DÜŞENE!.."

25 Ocak tarihli "ekonomik önlemler paketi" açıldıktan tam bir ay sonra, serbest piyasa ekonomisi böyle canlanıyor! "Hürriyet" yayıncılık ailesinin bir ferdi olan "Dünya" dan okuyoruz haberi...

Tercüman gazetesi ise 7 Mart tarihli sayısında, o akşam TRT televizyonunda gösterilecek olan "Mirasyediler" adlı yerli güldürü filmini şöyle tavsiye ediyor okurlarına:

"- Hiçbir şey düşünmeden sadece gülmek isteyenler, bu akşam televizyonda gösterilecek filmden zevk alacaklardır..."

Filmi seyretmediyseniz, 20 milyon çift göz önünde Türkiye kapitalizminin ulaştığı ahlaki künyeyi okumak bakımından ibretlik bir fırsatı kaçırmışsınız demektir. En az Demirel'in üç günlük basın toplantıları kadar ibretlik bir filmdi...

Zeki ve Metin, görkemli bir manifatura mağazasında tezgahtarlık yaparak yaşamlarını sürdüren iki kardeştir. Hale ve Fatma adlarında sevgilileri vardır. Hale'nin annesi ağır hastadır. Hale'lerin ekonomik durumları kötüdür. Evlerine bir gün bir randevu evi patronu gelir, Hale'yi "müessesesinde çalıştırmak" için babasından ister. Baba razıdır. Kızıyla konuşur ama ikna edemez. Hale önce direnir ama, annesinin tedavisinde gerekli 15 bin liranın temini için sonunda randevu evinde çalışmağa razı olur. Hale'nin babası, randevu evi patronundan 15 bin lirayı tahsil ederken, 5 binlira da kendi payı olarak komisyon alır.

Bu arada Hale, sevgilisi Metin'e gider, "maalesef, randevu evinde çalışmak zorunda olduğunu" anlatır... Sevgilisi Metin çok üzülür, "acaba ne yapsak da, sen orada çalışmasan" diye düşünmeğe başlar!... Sonuçta, elden gelen bir şey yoktur. Hale gider randevu evine. Bu sırada Zeki ile Metin'in aklına cin gibi bir fikir gelir. Gece-gündüz çalışarak, elde edilen parayla randevu evine müşteri olacaklar ve Hale'yi "günlüğü bin liradan" kiralayıp, başka müşterilerin tasallutundan koruyacaklardır!..

Ne kadar nezih bir senaryo değil mi? Randevu evi sahneleri... Müşteriler ve müşterilerin önünden geçen kızlar!.. "Şunu istemem, bunu istemem, onun fiyatı kaça? Güle güle kullan!.." gibisinden diyaloglar!.. Türkiye Radyo Televizyon kurumunda, denetimden geçip, ekrana çıkarılan film bu!..

* * *

Çok kişinin "serbest piyasa ekonomisi nedir acaba" diye sorduğu Türkiye'de belki de öğretici olmuştur bu film. Her şeyin bir fiyatı vardır bu piyasada. Sadece "Hür Teşebbüs ruhu" ile dopdolu olmak yetiyor! Sağlık mı? Ver parayı, al sıhhatı!.. Irz mı? Al parayı sıkma canını!.. Namus mu? Al komisyonu!.. Ar, hâya, hicap sıfır!..

TÜSİAD'ların, MESS'lerin, TİSK'lerin, Tahtekale'lerin ve patronları IMF'lerin, OECD'lerin AET'lerin, Dünya Banka'larının, Washington-Bonn-Londra-Paris-Brüksel merkezli gangster politikaların alkış tuttuğu serbest piyasa ekonomisinin ayrılmaz bir yüzü de budur!..

Sadece bu kadar mı?

Bağımsızlığın, egemenliğin, ulusal onur denen şeylerin fiyatı yok mudur bu piyasada?

Yakın tarihten örnekler var. Öyle ki, ulusal kurtuluşun ve sosyalizmin zaferiyle ülkeden dezenfekte edilen Güney Vietnam'ın eski yöneticileri, daha sonra sığındıkları ABD'de ne iş tutmuşlardır biliyor musunuz? Randevu evi işletmeciliği ve kumarhanecilik!..

Pentagon kıbleli uşaklık sırasında öğrenebildikleri meslekler bunlar olmuştur..

Batı kentlerinde adım başında karşınıza çıkan "Seks" mağazalarına, "Sauna" namı altında randevu evlerine, "langırt" salonlarına boşuna rastlamazsınız.. Türkiye'de de, terör ve enflasyon grafiğiyle yarışan randevu evi, seks filmleri, dergileri ve yayınları furyası, bu ahlaki çöküntü boşuna değildir. Serbest piyasa ekonomisinin tamamlayıcı parçalarıdır bunlar...

* * *

"Milliyetçi -mukaddesatçı" çevrelerin bu konudaki derin suskunlukları anlamsız değildir. Serbest piyasa ekonomisine egemen kural ve merkezlere ve dahi finansman kaynaklarına ters düşmek, politikalarına uygun gelmez.

Geçtiğimiz yıllarda, yeraltı dünyasının önde gelenlerinden birinin MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş ile Hilton Otelinde ramazan ayında oruç açması örneklerden sadece birisi midir?..

Serbest piyasa ekonomisi ile faşizm arasındaki ilinti ve terör, enflasyon grafiği ile televizyon ekranlarına kadar yansıyan muhabbet tellallığı diyalogları arasındaki ilinti, ne anlamlı ve ne ahlaki bütünlük arzediyor değil mi?..

Serbest piyasa ekonomisi şehvetiyle her gün biraz daha kokuşan bu düzende, tırnağınızın içindeki kir kadar "ahlak" varsa acaba onun fiyatı nedir?

Biraz daha sömürmek, biraz daha soymak, biraz daha ezmek..

Fiyat belli... Bu çağda bu fiyata hangi halk katlanır?.. Ne hazindir ki, Türkiye katlanacak sanılır!..

Ferhat Gün

Emekçi kitleler eylem içinde öğreniyor

TARİŞ DERSLERİ

V. PEKEL

Sınıf mücadelesi yeni bir aşamaya ulaştı. Burjuvazi eskisi gibi yönetemeyeceğinin farkında.İşçi sınıfı ve emekçi kitleler de eskisi gibi yönetilmek istemiyorlar. Burjuvazi baskıya ve açık teröre dayalı bir yönetime gidiyor, emekçi kitleler ise buna karşı direniyorlar. Burjuvazi neyi, niçin yaptığını ve nereye varmak istediğini biliyor, amacı uğruna bütün güçlerini seferber ediyor. Buna karşılık işçi sınıfı hergün biraz daha, biraz daha öğreniyor. Burjuvazi güçlerini derleyip topluyor, saflarındaki gedikleri tahkim ediyor. İşçi sınıfının safları ise henüz birlik olmaktan çok uzak. Ancak birlik eğilimi günden güne güçleniyor.

Burjuvazi bütün güçlerini yedekleriyle birlikte cepheye sürerek saldırmaya hazırlanıyor. Burjuvazinin zorladığı çözüm, aynı zamanda çözümsizliğinin, zayıflığının bir göstergesidir.

Olumsuzluklar beraberinde olumlulukları da getiriyor. Zorunlu olarak getiriyor. En başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi katmanlar demokrasi kavgası içinde pişerek, kendi deneyleri ile öğrenerek, bilinç ve dövüşkenliklerini arturarak, daha ileri görevler için hazır hale geliyorlar. Grevde, direnişte, bir barikatın arkasında, bir sokak çatışmasında onlarca "seminer"in öğretebileceğinden çok daha fazlasını bizzat yaşayarak öğreniyorlar.

İş ve ekmek için, can güvenliği için direnen TARİŞ işçileri ve onları destekleyenler, fabrikalarının kapısında polisi, askeri, tankları, topları, panzerleri gördükleri zaman, devletin televizyonunu dinledikleri zaman, savcının karşısına çıktıkları zaman, burjuva basınını okudukları zaman, burjuva partilerinin demeçlerini duydukları zaman, basını, adliyeyi, hükümeti ve çıplak bir biçimde devleti öğreniyorlar. TARİŞ işçileri bütün bunları yaşadı ve öğrendi.

Olayları bir tarihçi gibi izlemek ve kaydetmek, olaylar üzerine parlak ölmlelerle donatılmış yazılar döktürmek belki gerekli ama, yeterli değil. Sınıf mücadelesi açısından zorunlu olan sonuçları çıkartmak gerekiyor.

TARİŞ DİRENİŞİNİN DERSLERİ

14 Ekim seçimlerinden sonra kılık değiştirmiş MC hükümeti ile birlikte yükselen işsizlik, pahalılık ve terör dalgası kitlelerin bilincinde köklü değişikliklere yol açıyor. 20 ilde uygulanan sıkıyönetime, durmadan tırmandırılan resmi teröre karşın, yılgınlık bir yana, grevler, direnişler, kitle eylemleri dalga dalga bütün yurda yayıldı, yayılıyor. İşçiler, köylüler, küçük esnaf ve zanaatkârlar diğer orta katmanlar, gençler her gün biraz daha hareketleniyor, direnişlerin politik dozu her defasında bir öncekine göre daha ileri boyutlara ulaşıyor.

Sınıf mücadelesi baskıya ve teröre rağmen yükseliyor. Onbin TARİŞ işçisinin bütün bir kentin desteğini alarak bir aydan çok direnmesi, Tekel ve Antbirlik işçilerinin direnişi, çay kuyruğunda bekleyen yüzlerce kişinin Vilayet konağına yürümeleri, Adalar halkının biletsiz vapura binme eylemi ve bunun diğer şehir içi hatlara sıçraması, esnaf ve zanaatkârların kepenk indirmeleri, neredeyse "yasal genel grev" boyutuna ulaşacak boyutta görünen ve yarım milyona yakın işçiyi kapsayan toplu sözleşme uyuşmazlıkları, sınıf mücadelesinin her döneminde ve bir arada rastlanabilen türden gelişmeler değildirler. Tam tersine, sınıf mücadelesinin ulaştığı düzeye ve kitlelerin içinde bulundukları devrimci hareketliliğe ışık tutan kılavuz gelişmelerdir. Bu tespit, sınıf mücadelesinin gerektirdiği yerine getirebilmek, olayların seyircisi durumunda kalmamak için özel bir önem taşımaktadır.

Kanımızca TARİŞ direnişi böyle bir çerçeve içinde anlam kazanmaktadır. TARİŞ direnişinin bir başka önemi ise, hemen her yönü ile sınıf mücadelesinin bütünü açısından genellenebilir sonuçlar çıkartılmasına elverişli olaylar yumağı olmasıdır.

10 bin işçi yaklaşık bir ay süre ile 20 bine yakın, sürekli hareket halindeki güvenlik kuvvetlerine karşı fabrikaları elinde tutmuş ve boyun eğmemiştir!

Bu bir aylık süre içinde 50 bin kişilik büyük bir kitle gösterisi yapılmış; ilki 2.5 saat, ikincisi bir gün, üçüncüsü ikl gün olmak üzere üç kez dayanışma grevi uygulanmış; başta Çiğli, Çimentepe ve Gültepe emekçileri olmak üzere destek eylemleri gerçekleştirilmiş; esnaf ve zanaatkârlar kendiliklerinden kepenklerini indirmişler; öğrenciler ve memurlar çeşitli türde boykot hareketlerine girişmişlerdir. Ülkemizdeki sınıf mücadelesinde ilk kez bu boyutta bir dayanışma hareketi gözlenmektedir.

Olaylarda eylem türlerinin hemen tümü bir arada ve aynı amaca yönelik olarak sergilenmiştir. Fabrika işgali, miting, izinsiz gösteri yürüyüşleri, küçük çapta izinsiz mitingler, yollara barikat kurulması, duvarlara yazı yazma ve afiş yapıştırma, dayanışma grevleri yer yer örgütlü, daha çok da yerel önderlerin insiyatifinde kendiliğinden gerçekleştirilmiştir. Bütün bu olayların kamuoyunca yadırganmaması, tam tersine genel bir anlayış ve sempati ile karşılanması son derece önemlidir. Burada şu noktanın altını çizmek gerekmektedir: Burjuvazi kendi yasal dayanaklarını bir kenara iterek açık, haksız ve yasadışı bir saldırıya geçmiş ve aynı biçimde karşılık görmüştür!

İşçileri ve onlarla birlikte bütün bir kendi direnişe iten, sıradan bir polis saldırısı değildi kuşkusuz. Ne kışkırtma, ne macera hevesi ne de başka bir şey. TARİŞ direnişi bilinçli bir antifaşist direniş hareketi idi! Öyle örgütlendi, öyle başladı ve sürdü. TARİŞ'in düşmesi halinde olabilecekleri gördüğünden, işçilerle birlikte faşizme boyun eğmeyeceğini gösterdi.

DİRENİŞİN GÜVENCESİ: İŞÇİ KOMİTELERİ

Direnişin fabrikalar düzeyinde olabildiğince disiplinli ve işçilerin tamamını kapsayarak bir ay gibi uzun bir süre devam etmesinde belirleyici unsur, işçilerin oluşturdukları komiteler oldu. Türki olumsuzluklara, çeşitli siyasi grupların oportünist tavırlarına, accmülklere, deneyimsizliklere rağmen, komiteler direnişin çekirdeğini oluşturdu.

Anlık gelişmelere göre bu komiteler dağıldı, yeniden kuruldu, kimi işyerlerinde ikiye ayrıldı, ama ne olursa olsun direniş boyunca komitelere dayalı bir işyeri yönetimi egemen oldu. İşçiler eylembirliğinin gereğini kendi deneyleri ile kavradılar. Fabrikanın dışında TİP'li, CHP'li, Birlik Dayanışmacı ayrımı yapmayan bir saldırı söz konusuydu.

Bir fabrikadan Türkiye İşçi Partili bir işçi şöyle diyor: "Güç ve eylem birliği içerisinde yapılan çalışmalar direniş ve eylemleri etkiledi. Eylemler fabrikadaki işçiler arasında tartışılıyordu." Bir örnek daha: "Gerek direniş sırasında, gerekse daha sonrasında AP'lisi, CHP'lisi de, Birlik Dayanışmacısı da, Birlik Yol'cusu da, TİP'lisi de tek bir yumruk olabildiler. Bu gerçekten özellikle gece nöbetlerinde belli oldu. Diğer çalışmalarda da görüldü. Barikatların kurulmasında da belli oldu. Bütün arkadaşlar özveri ile çalıştılar. Bu çalışmalar sırasında sen şunu yaptın, ben bunu yaptım gibi çekişmeler de olmadı, sürtüşmeler de..."

Bilimsel sosyalist platformda yer alan örgütler TARİŞ direnişi boyunca her düzeyde birlikte hareket etmenin yollarını aradılar ve buldular. Zaman zaman çeşitli fabrikalardan işçiler ortak toplantılar düzenlediler. Her yeni durumda öncelikle bir araya gelerek ortak durumu değerlendirmeleri yaptılar. İşçi çoğunluğunun ve sosyal demokrat işçilerin genellikle bu birlikteliğin çözümlemelerine kulak vermesi, henüz yeterli olmasa da beraber olma eğilimini açığa vurması, genel çözümlemelerin somut pratik içinde bir kez daha doğrulanışı idi.

Dört gençlik örgütünün direniş boyunca gerçekleştirdikleri ortak eylemler ise gerçekten kıvanç verici idi. Ortak toplantılar, ortaklaşa alınmış kararlar ve bu kararlar uyarınca yaşama geçirilen eylemler, duvarlara yazılan çeşitli sloganların altında dört örgütün birden adının bulunması ve bu yazıların her örgüt tarafından ay-

CGT yayın organı, TARİŞ olaylarını değerlendirdi

"Hür dünyanın tankları"

PARİS — Fransa'nın en yığınsal İşçi konfederasyonu CGT'nin haftalık yayın organı La Vie Ouvriere'de Türkiye'deki TARİŞ olaylarını değerlendiren bir haber yorum yayınlandı.

"Hür Dünya'nın Düzeni başlığını taşıyan yazı şu sözlerle başlıyordu: "Türkiye'de düzen hüküm sürüyor. 'Hür dünya'nın tankları sokaklarda mevzi tutuyor."

TARİŞ operasyonu sırasında meydana gelen ölü ve yaralı sayısının belli olmadığı belirtilen haberde, sendikal ve işçi haklarını hedef alan bu terörün, iktidarın Batı'ya güvence verme çabasına bağlı olduğu da belirtildi. Dergi, başta ABD ve FAC'nin, Türkiye'ye yardım için ülkede "düzen"in sağlanmasını şart koşduklarını da vurguladı.

rı ayrı yazılmış olması güç ve eylem birliğinde ulaşılan düzeyi göstermesi bakımından son derece anlamlıydı.

Komiteler ve eylem süresince devam eden güç ve eylem birliği çalışmaları,direnişin en büyük kazanımlarından biri oldu. Demokrasi güçleri, sonuçları ohımlu bir sınavdan geçmiş oldular.

MACERACI GRUPLARIN SOYUTLANMASI

Direnişin başlarında ayrıncı tavırlardan olabildiğince uzak durmaya çalışan goşist ve maocu akımlar kısa süren bu olumlu tutumlarından sonra gene bozguncu davranışlara yönelediler. Mücadeleyi tek boyutta mutlaklaştırmaları ve politik perspektiflerini "devrim' olarak belirlemeleri, direnişi ve direnişin amaçlarını küçümsemelerine yolaçtı. Goşizm ve maoculuk için. kurulan komiteler "devrim komitesi",mücadele de 'devrime kadar sürecek olan" bir mücadele idi. Bu "kutsal" amacı kavrayamayan "revizyonistler' ise onlara göre mücadeleyi sekteye uğratıyordu.

Küçük burjuva devrimciliğinin temel karakteristiği olan disiplini ve örgütlü çalışmayı red eğilimi direnişin her safhasında kendisini gösterdi. Goşizme ve maoculuğa göre, "Olay sendikal boyutu aşmış, politik bir nitelik kazanmıştı. Bu nedenle sendikalar işe karışmamalıydı." Bu anlayışla sendika kararları dinlenilmedi, işyerlerine gelen sendikacılar yuhalandı, itilip kakıldı. Ne var ki, aynı goşistler nezarete düştüklerinde "Sendikanın kendileriyle ilgilenmediğinden' yakınıyor; savcılığa verdikleri ifadelerde ise, 'Sendikanın çağrısı üzerine direnişe çıktıklarını" söyliyorlardı.

Goşizm ve maoculuk direnişin sonuna gelindiğinde başlangıçtaki konumunu yitirmiş, kitlelerden soyutlanmış bulunuyordu. Özellikle Gültepe ve Çiğli İplik Fabrikası direnişleri çarpıcı birer örnek niteliğindedir. Yalnızca "Şanlı Gültepe Direnişimiz" diyebilmek için girişilen eylem, sonuçta Gültepe'nin onbinlerce asker ve polisle kuşatılmasına, binlerce evin didik didik aranmasına yolaçıyordu. Goşizmin ve maoculuğun özellikle İplik Fabrikasındaki provokatif davranışları işçilerin sert tepkileri ile karşılaşıyor ve soyutlanmalarına yolaçıyordu.

Goşizmin çabucak etkinlik kazanmasının ve bu etkinliği aynı hızla yitirmesinin anlamı nedir? Küçük burjuva özellikler taşıyan bazı kesimler, bir yandan düzene şiddetle muhalefet ederek radikal antifaşist, antikapitalist konumlara yönelirken diğer yandan da kendilerini düzene bağlayan bağlarını ve şarttanmalarını da etkisiyle, ne kadar "devrimci" görünürlerse görünsünler, işçi sınıfının bilimsel sosyalist ideolojisine ters bir çizgide gelişmektedirler. Bu kesimin düzene başkaldıran, ama bu başkaldırışı kendisine özgü iradeci, bireyci ve sabırsız özelliklere bağlayan yapısı, goşizmin temel özelliklerini yansıtmaktadır. Goşizm, tanınma uygun bir biçimde atak, cesur ve girişken bir hareket olarak ortaya çıkmakta ve bu özellikleri ile faşist baskı ve tehlikelerin arttığı yer ve zamanlarda kitlelerde sempati toplamaktadır. Yine tanınma uygun olarak gerçeğin yerine kendi iradesini koyduğu, günlük kazanımları için mücadeleyi reddedip nihai amacı mutlaklaştırdığı, daha doğrusu ikisini birbirine bağlayamadığı için etkinliğini yitirmektedir.

Goşizm ve maoculuk bilimsel sosyalist hareketin boş bıraktığı, dolduramadığı alanlarda boy atmakta ve gelişmektedir. Goşist hareketleri güç ve eylem birliklerine kazanmanın, olumsuzluklarını asgariye indirmenin ve giderek etkinliğini sınırlamanın yolu, sorumlu ve maceracılığa düşmeyen, ama cesur, kararlı, gözüpek bir mücadeleden geçmektedir. Bu güçlü antifaşist potansiyelin kendi seçtiği yolda demokrasi mücadelesine zarar vere vere intihara sürüklenmesine izin vermemek bilimsel sosyalist hareketin elinde ve sorumluluğundadır.

SENDİKALARIN DİRENİŞTEKİ ZAAFLARI

TARİŞ Direnişi olumlulukları yanında bir dizi eksiği ve yanlışıyı da ortaya çıkarmıştır. DİSK'in içinde bulunduğu çıkmaz durum direniş vesilesi ile bir kez daha su yüzüne çıkmış bulunmaktadır. Olayların gerisinde kalma örgütsizlik, hareketin bütününü kavrayıp gereklerini yerine getirmede aşırı yeteneksizlik, sosyal demokrat sendikacıların ikircikli tutumları olaylar süresince gözlenen olumsuzluklardı. DİSK ve bağlı sendikalar büyük ölçüde olayların peşinden sürüklendiler.

İplik Fabrikası'ndan bir işçi eylem sırasında sendikanın tutumunu şöyle değerlendiriyor: "Sendikacıların tutumundan da söz etmek gerekiyor. Gerçekten bu işin içine aktif olarak girmediler. Daha ziyade olayların gelişimini beklediler ve neticelerden sonra birtakım açıklamalarda bulunma yolunu tuttular." Pamuk De polama'dan bir başka işçi ise şöyle diyor: "9 günlük direniş sırasında DİSK ile işçiler arasında büyük bir kopukluk vardı. Ne zaman temsilci DİSK ile irtibat kurmaya gitse, toplantı halindeydiler. Toplantı bitmemişti, sonucu bekleniyordu..." Bu ve benzeri değerlendirmeler direnişe katılan işçilerin ortak eğilimini yansıtan değerlendirmelerdir. Sendikaların işçiler üzerinde güvene dayalı otoritelerinin olmadığı ortaya çıkan bir başka gerçektir. Bu olumsuzluk yer yer sendikacıların yuhalanmasına ya da itilip kakılmalarına kadar varabildi.

Öte yandan dayanışma grevleri sırasında da açığa çıktığı gibi DİSK'in gerek genel merkez, gerekse bölge düzeyinde esaslı zaafları bulunmaktadır. Oleyis Sendikası'nın dayanışma grevlerine hiç katılmaması, Genel İş' in alınan kararları dileğince yorumlayıp eylemleri istediği zaman katılıp istediği zaman bitirmesi, aynı olay karşısında yürütme kurulu üyelerinin farklı farklı tavırlar almaları, altı çizilmesi ve giderilmesi gereken olumsuzluklardı. TARİŞ Direnişi, bilimsel sosyalistlerin katkısı ve etkinliği olmaksızın devrimci sendikal hareketi yönetip yönlendirmenin mümkün olmadığını bir kez daha ispatladı.

Üç kez uygulanan dayanışma grevleri ilerici sendikal hareketin etkinlik düzeyinin henüz çok sınırlı olduğunu gösterdi.Gazeteler yazması kimsenin etkilenmeyeceği bu tür grevlerin yeterince güçlü bir silah olmadığı açıktır. Enerji ve haberleşme işkolları ile deniz, hava, kara ulaşımını kapsamayan genel ve bölgesel grevlerin istenilen sonucu vermesi pek mümkün değildir. Bu nedenle, DİSK, örgütlenmesini arılan işkollarına yaymalı, varolan etkinliğini ise mutlaka arttırmalıdır.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ DAYATIYOR

İşçi sınıfının birliği sorunu yakıcı önemini yükselen sınıf mücadelesi koşullarında daha da hissettirmektedir. DİSK Yürütme Kurulu'ndan Türk-İş İcra Kurulu'na çağrılar göndermekten öte bir somutluk kazanamamış olan bu yaşamsal sorun - dünya işçi sınıfı hareketinin gündeminden hiç düşmeyen bu sorun - doğrultusunda yeni adımlar atmak gerekmektedir. İşçi sınıfının birliği herşeyden önce, işçi sınıfının burjuvazi karşısında tek bir sınıf olma gerçeğinden yola çıkarak ve işçi sınıfının eylem birliğinden geçerek sağlanabilir. Faşist baskılara karşı direnme, çalışma koşullarının düzeltilmesi, asgari ücret düzeyi, çalışma hayatına ilişkin antidemokratik yasa girişimleri ve benzeri alanlarda bütün işçilerin ortak çıkarları vardır. Birlik politikası böyle bir anlayışla dinamik bir süreç haline dönüştürülebilir ve Türk İş'in tavanında ve tabanında yürütülecek çalışmalarla birsonuca ulaştırılabilir.

Denebilir ki, TARİŞ Direnişini hiçbir örgüt yönetmemiş yönlendirmemiştir. Bu değerlendirmeye DİSK de dahildir. Herkesin kıyısından köşesinden birşeyler yapmaya çalıştığı, ama hiçbir sendikal ve politik örgütün olayın bütünü üzerinde söz sahibi olmadığı bir direniş yaşanmıştır. Politik otorite boşluğu baştan sona kendisini hissettirmiştir. "En öndeydik", "Başını çektik" gibi değerlendirmeler hamamda şarkı söyleyip kendi sesini beğenmeye benzemektedir.

Amacımız hiçbir örgütün, siyasi grubun olaylardaki rolünü küçümsemek değildir. Amaç objektif bir gerçeği su yüzüne çıkarmak ve buna ilişkin görevleri belirlemektir. Bilimsel sosyalist platformda yer alan üç hareket, işyerlerindeki örgütlülük düzeyleri ve sendikal plandaki güçleri ile hareketin fiili önderliğini üstlenebilecek konumdaydılar Güç ve eylem birliği konusunda atılan ileri adımlara, bu adımların DİSK ve işyerleri düzeyinde etkilerini göstermesine karşılık kendi dışına karşı tek bir özne gibi hareket edebilmekten çok uzak kalmaları nedeniyle varolan politik otorite boşluğu doldurulamamıştır. Goşizmin etkinliğinin sınırlanması, hareketin alçalış ve yükselişlerine uygun taktiklerin zamanında saptanıp kitlelere ulaştırılması ve bu taktiklerin uygulanmasında fiili öncülük mümkün olduğu halde gerçekleştirilemedi. Ancak bu doğrultuda atılan ilk adımların bile çok olumlu sonuçlar verdiğini ve kitleleri etkilediğini belirtmek gerekir.

GERİCİ-FAŞİST GÜÇLERİN PROVOKASYONLARI

Olaylarda hükümetin, Valinin ve TARİŞ yönetiminin tutumu ilginç olmuştur. Bir anlamda oyun içinde oyun sergilenmiştir. Hatırlanacağı üzere Demirel hükümetinin ilk sıkıyönetim uzatmasında İzmir'de sıkıyönetim ilanı söz konusu edilmiş ancak daha sonra bundan vazgeçilmiştir. İzmir'de sıkıyönetim ilanı için TARİŞ olayları bahane edilmiştir. Böylelikle TARİŞ operasyonunun önceden planlandığı anlaşılmaktadır. Bir diğer önemli konu, hiçbir gerekçe yokken boş belediye otobüslerinin ve ambulansların eşliğinde binlerce polis işyerlerine resmen saldırmıştır. Ve nihayet onbin dolaymda işçinin iş akdi yasadışı lokavt uygulaması ile önce feshedilmiş sonra seçme yapılarak yenilenmiştir. Hükümet, Vali ve TARİŞ yönetimi yasa dışına çıkmış ve açıkça suç işlemiştir.

Ancak sorun bununla bitmemektedir. Yeni Asır adındaki yerel gazede olaylar sırasında, "Türk askerini arkadan vur, Rus askerine selam dur" biçiminde slogan atıldığını manşette vermiştir. Böyle bir slogan atılmamıştır; duvarlarda da böyle bir yazı yoktur. Ayrıca, maocular ve goşist gruplar da dahil olmak üzere, Türkiye'de hiç bir sol siyasal grubun böyle bir slogan atmayacağını herkesten önce istihbarat örgütleri bilir. Askerlerin sıralarla çatışmalara sokulması ile bu slogan arasında bir ilişki olduğu ve sloganın sadece Yeni Asır gazetesinin marifeti olmadığı, ortada ciddi bir provokasyonun bulunduğu anlaşılmaktadır. Nitekim son günlerde erlere yönelen saldırıların yoğunlaşması, Demirel'in ısrarla bu konuyu öne çıkarması bir tertibin varlığını göstermektedir.

Sonuç olarak denebilir ki, tekelci büyük burjuvazi kısıtlı burjuva demokrasisini redde yönelmektedir.

BİLİMSEL SOSYALİST İŞÇİLER DİRENİŞİN ÖNÜNDE

TARİŞ Direnişinde bilimsel sosyalist işçiler üzerlerine düşen görevleri yerine getirmeyi bildiler. Partili işçiler, Partili gençler ve sendikacılar işyerlerinde, sokaklarda görev başında oldular. Birçok Partili gözaltına alındı, işkence gördü. Değerli deneyler kazanıldı. Partililer mücadelenin her koşuluna uyabilecek yetenekte olduklarını bir kez daha gösterdiler.

TARİŞ Direnişi, olumlu-olumsuz bütün yönleriyle işçi sınıfımızın tarihinde hakettiği yeri aldı. TARİŞ işçilerinin mücadele azmi, demokrasi güçlerinin dayanışma bilinç ve kararlılığı, kitlelerin en ağır baskılara bile boyun eğmeyen direnişi, gençlerin işçi sınıfının yanında saf tutması ve daha nice olumluluklar, tırmandırılan faşist terör karşısında tekelci burjuvazinin hevesini kursağında bırakacak gerçek güvenceler olarak ortaya çıktı.

Kitle kahramanlığının barikatlarda kendisini sınadığı TARİŞ Destanı' nı işçi sınıfımıza ve dünya işçi sınıfına armağan edenlere selam olsun!

Nazi kampları kurucusu TARİŞ personel müdürü

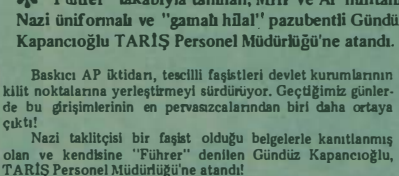

✻ "Führer" lakabıyla tanınan, MHP ve AP militanı, Nazi üniformalı ve "gamalı hilal" pazubentli Gündüz Kapancıoğlu TARİŞ Personel Müdürlüğü'ne atandı.

Baskıcı AP iktidarı, tescilli faşistleri devlet kurumlarının kilit noktalarına yerleştirmeyi sürdürüyor. Geçtiğimiz günlerde bu girişimlerinin en pervasızcalarından biri daha ortaya çıktı!

Nazi taklitçisi bir faşist olduğu belgelerle kanıtlanmış olan ve kendisine "Führer" denilen Gündüz Kapancıoğlu, TARİŞ Personel Müdürlüğü'ne atandı!

Kısa bir süre önce fotoğraflarıyla birlikte basında ve YÜRÜYÜŞ'te açıklandığı gibi Gündüz Kapancıoğlu, "Selçuk Kartalı Derneği" ve "Siyonizmle Mücadele Derneği" gibi Nazi örgütlerinde aktif olarak çalışmış, bu örgütlerde Nazi prensiplerine uygun görev yapmış, genç faşist militanları bu prensiplere göre eğitmiş,Nazilerin giyiniş ve davranışlarını örnek almıştı! Nazi üniforması ve "gamalı hilal"li pazubentleriyle nutuklar atmıştı!

1975 yılında MHP il örgütü ile Ülkü Ocakları ve MHP Gençlik Kolları tarafından Menemen ilçesi köy ve kasabalarında görevlendirilen Gündüz Kapancıoğlu, 1976-1977 yıllarında bu kez AP'ye kapağı atmış ve AP İzmir İl Gençlik Kolları Başkanlığı'na getirilmişti. Daha sonra "hizipçilik" yaptığı gerekçesiyle İzmir İl Yönetim Kurulu'nun istemiyle AP' den ihraç edilmişti.

CHP hükümeti döneminde Aliağa Rafinerisi Sosyal İşler Şefi kadrosuna alınan Gündüz Kapancıoğlu, daha sonra Almanya'ya gitmek için pasaport alma yolunu seçmişti.

Demirel hükümeti için herhalde ilk akla gelen adlardan olan Gündüz Kapancıoğlu, Nazi'liği sırasındaki faaliyetleri üzerine bir kez daha ödüllendirilerek, TARİŞ Personel Müdürlüğü'ne getirildi.

Daha geçtiğimiz günlerde iktidarın "yasal" terörüne karşı onurlu bir direniş örneği veren TARİŞ işçileri, Gündüz Kapancıoğlu gibi tescilli nazilere aman vermeyecektir!

TIP BAYRAMI

14 MART KUTLAMALARI ENGELLENDİ

ANKARA - Sağlık haftası ve 14 Mart Tıp Bayramı İstanbul, İzmir ve Ankara'da yapılan toplantılarla kutlandı. Ankara Tabip Odası tarafından düzenlenen toplantıya DİSK, TÜS-DER, TÜMAS, TUMÖD, HUTFÖD ve TIP-DER çağrılıydı. Tabib Odası'nın toplantı izni için yaptığı başvuru Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca son güne kadar cevapsız bırakıldı. Son gün verilen izine de "DİSK ve TÜS-DER temsilcilerinin konuşamayacağı" şartı eklendi. Bunun üzerine Tabip Odası Yönetim Kurulu toplantıda "bu uygulamanın protesto edilmesi için, hiçbir kuruluş temsilcisinin konuşmaması" kararını aldı.

14 Mart'ta yapılan ve 50 yılını doldurmuş hekimlere onur plaketi verilen törende Ankara Tabip Odası Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Nevzat Eren bir konuşma yaparak uygulanan baskıları kınadı. Dr. Nevzat Eren konuşmasında şunları söyledi:

"Diğer demokratik kuruluşlara olduğu gibi, Tabib Odası'nın çalışmalarına yöneltilen baskılar da arturıldı. Bunun bir parçası olarak yapmayı amaçladığımız toplantıya sıkıyönetim son güne kadar izin vermedi. Verilen izinde ise bazı kuruluşların temsilcilerinin konuşmaları engellendi. Bu hareketi demokrasi anlayışına sığdırmak mümkün değildir."

DDGF-UÖB

"Yaşasın Türkiye gençliği ile dayanışma"

16 Mart katliamının gerçekleştirildiği günü "Türkiye Gençliğiyle Dayanışma Günü" olarak kabul eden DDGF ve UÖB temsilcileri Türkiye'de!...

DDGF (Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu), UÖB (Uluslararası Öğrenci Birliği)nin ve DDGF üyesi gençlik örgütlerinin basın organlarının temsilcilerinden oluşan bir delegasyon "16 Mart Türkiye Gençliğiyle Dayanışma Günü" nedeniyle Türkiye'ye geliyor. IGD Genel Sekreteri Alaattin Taş'ın davetlisi olarak ülkemize gelecek olan delegasyon, 5 gün kalacak. Delegasyonun kalacakları süre içinde, TİP, TSİP ve CHP yetkilileriyle, gençlik örgütleri temsilcileriyle üniversite rektör ve öğretim üyeleriyle, parlamenterlerle görüşecekleri bir dizi toplantıya katılacakları ve grev ziyaretlerinde bulunacakları bildiriliyor.

Ayrıca, 5 gün boyunca, Devrimci Demokratlar, Genç Öncüler, İlerici Gençler ve Genç Sosyalistlerin ortak örgütleme ve katılımıyla bir dizi eylem gerçekleştirilecek. Gençliğin antifaşist, antiemperyalist, antitekel ve anti şovenist eylem birliğinin yükseltilmesinde önemli bir adım niteliği taşıyacak bu eylemler, Türkiye gençliğiyle, uluslararası gençlik hareketinin dayanışmasının somutlanması açısından da büyük değer taşıyor.

Bilindiği gibi, 16 Mart 1978 günü, İstanbul Üniversitesi öğrencilerine faşistler bombalı saldırıda bulunmuşlar, 6 ilerici öğrenci yaşamını yitirmişti. Bu olay özerine geçen yıl DDGF ve UÖB, 16 Mart'ı, Türkiye gençliği ile dayanışma günü olarak ilan etmişti.

Emekçi halkımızın enkaz devraldığının resmidir

İSTANBUL – Zaman zaman boyalı burjuva basınının sayfalarında yer verdiği "eğlencelik" türünden haber ve fotoğraflar, artık çivisi çıkmış devlet çarkının, tel tel çözülüp dağıldığının en somut ve trafi-komik göstergesi oluyor.

İşte, resmiyle-yazısıyla, bir ahşap bina enkazını paylaşan Süleymaniyeli emekçiler! Çöken, yalnızca bir ahşap bina mıdır, yoksa son yılların en soğuk kışında emekçi halkımızı aç-açık bırakan burjuva devletinin temelleri midir? Yıllardır birbiri peşi sıra iktidar olan CHP ve AP hükümetleri, hangi yüz günde ve hangi yüzle bu enkazın hesabını vereceklerdir?

"İKİ DÜNYA" ve KROETZ

YILMAZ ONAY

Eti Kültür Merkezi'nde önceki haftadan beri Yılmaz Onay'ın çevirip sahneye koyduğu "İki Dünya" adlı oyun oynanıyor. Oyunu 1974'de Alman Komünist Partisi üyesi Franz Xaver Kroetz yazdı. Hem yazarı, hem de oyun hakkında bilgileri Y.Onay'dan aldık:

★

Eti Kültür Merkezi'nde sahnelediğimiz "İki Dünya" oyununun başarısı ve bu oyunla bugünün zor koşullarında izleyicilerimize, emekçi halkımızın sanatsal yaşantısına, kavga gücüne ne katabildiğimiz konusundaki değerlendirmeleri sizlerden bekliyoruz.

İşçi oyunu, işçi şiiri yalnız Türkiye'de amatör yazarların, oyuncuların iyi niyeti meselesi değildir. Aydınlarımızın, sanatçılarımızın, en geniş anlamda seyircinin, okuyucunun uzağında, yalnız işçilere özgü dar bir çerçeve de değildir. Bu iş muhakkak ki profesyonel işidir de; üstelik usta profesyonel işidir. İşte Kroetz gibi usta bir yazardan ve Maiwald gibi usta bir şairden bu gerçeği kanıtlamağa çalıştık.

Bu nedenle oyunun yazarı Kroetz hakkında çok ilginç olduğuna inandığımız bazı bilgileri aktarmakla yetineceğiz: Kroetz'ün oyun yazarı olarak gittiği yolu, politik yolundan ayırmak mümkün değil. 1972 yılında yazar DKP'ye (Alman Komünist Partisi) girdikten sonra yazdığı Sterntaler (1974) oyununda (Bizim şimdi "İki Dünya" adı ile oynadığımız oyun) daha bir sentezle ulaşmıştır.

Bunları söyleyen, Batı Almanya'nın liberal tutumlu "TheaterHeute" dergisidir. Kroetz, daha sonra yazdığı oyunlarla da bu sentezi, toplum düzeninin mutlaka değişmesi gerektiği ve nasıl değişeceği yönünde habire olgunlaştırarak, bugünkü sanatsal düzeyine ve ününe ulaşmıştır. (Biz Peter Maiwald'ın şiirlerinden birkaçıyla yaptığımız montajları, o sentezi seyircimiz için daha bir bütünlemek adına kurduk. Eti Kültür Merkezi ayrıca oyunla ilgili bir afişbroşürle de Maiwald'ın "İşçi B'nin Hikayeleri" kitabındaki şiirlerinin tümünü yayınlamakla kalıcı bir hizmet yapmış olacak).

Dahası var: Yazarın 1972'de yazdığı "Oberösterreich" oyunu, iki yıldan az bir süre içinde 40'dan fazla sahnede oynanmışken, daha gelişkin ve tutarlı olan (Partiye girdikten sonraki) oyunlarını, (1974-75: Sterntaler, Weitere Aussichten, Das Nest, Heimat, vb.) batı Alman burjuva düzeni repertuvara almamakta diretiyor. Ama bu tutumla yazarı teslim alamadıkları gibi çöküntüyü görmüyorlar da, tersine yazar daha da etkililik ve ün kazanarak ülke dışına da yayılıyor. Çünkü yazar, bağımsızlığını koruyabiliyor; yani yazarın sanatında partililik burjuva iddialarındaki gibi zararlı değil, tam tersine güç katıcı, tutarlılık sağlayıcı olmuştur. Bu gerçek de, partililiğin sanatta özgürlük kısıtlaması değil, tam tersine nasıl gerçek bir özgürlük sağladığının somut kanıtıdır.

Olayın gelişimini, yazarın aynı dergideki bir röportajından pasajlarla aktaralım: "... Geçen yıl üç hafta için ADC (Alman Demokratik Cumhuriyeti) de bulundum ve sosyalizm, gelecek, gelişim üstüne - 20 saati aşan teyp kayıtlarına ve altı haftayı aşan yoğun bir çalışmaya dayalı - bir kitap hazırladım. Bu çalışma önce 'Sozialismus Konkret-Somut Sosyalizm' dergisine bir makale olarak düşünülmüştü. Ama bağlantılı olduğum Suhrkamp yayınevi, kitap haline gelen çalışmayı da elbette yayınlar diye bekliyordum. Fakat sansür anını burada açıkça kendini gösteriverdi. Kitap, karanlık-belirsiz gerekçelerle, yakın dönemin burjuva-romantik-aptal kıtaalarından gidikerek reddedildi. Mesafeli bakmıyormuşum, köti yazılmışmış- demek ki yayınevinden bir tek kişi bile benim bant kayıtları ile belgelediğim, o Demokratik Almanya köyünde bulunmamışken, yayınevi herşeyi daha iyi biliyor!"

"Yayınevini şöyle cevapladım: 'Yayınevinizle bağlantımın bundan böyle sürmesi mümkün değil..' 'Münchner kindl'den (yazarın, Partinin bir eylemi vesilesiyle konut sorunları çerçevesinde yazdığı ajitatif revü) başlayıp 'Sterntaler'dan giderek nihayet ADC-Raporu'na kadar ilişkilerimiz zaten zorlaşmıştı. Şu basit nedenle ki, çıkarlarınız çelişiyordu. Nihayet ADC-Raporu'nun reddi ile çelişki keskinleşti... Benim ve eserlerimin üzerine politik sansür koymanıza izin vermem... Batı Alman kamuoyonun önünde Kroetz'ü, kendi çıkarlarınız ve size para verenlerin çıkarlarına göre yönlendirmenize izin vermem... Demek ki ya, herhalde maddi çıkarlarım hatrına, sansürünüzü suskunlukla paylaşacağım, yani böylece kamuoyunu aldatacağım, ya da, Federal Almanya'da belki hiçbir yayınevinin yayınlamaması pahasına, sansürünüzü şiddetle reddedeceğim. Oysa kamuoyunun beni, yalnız sizin istediklerinizi yazan biri olarak tanımasındansa, Federal Almanya'da hiç yayınlanmayacak bir yazar olarak bilmesini tercih ederim!' İşte şimdi Batı Almanya'da hiçbir yayınevi ile ilişkim yok."

"Yazar, derginin "ADC-RAporu Batı Almanya okuyucusuna ne verecekti?" şeklindeki sorusunu da şöyle cevaplıyor: "Önce şunu koyalım: İnanıyorum ki, Demokratik Almanya üstüne bilgi arttıkça, bizdeki Demokratik Alınanya düşmanı propaganda da zorlaşacaktır. O ülke hakkında açık ve gerçek bilgi oluştukça bizdeki gericiliğin ve ADC düşmanlığının işi de zorlaşacaktır. İkincisi, Marksizmin beni çeken niteliklerinin, Demokratik Almanya'nın son 25 yıllık tarihsel gelişiminde nasıl umut verici bir biçimde gerçekleştiği, bir komünist olarak beni elbetteki ilgilendiriyor."

Röportajın devamında yazar, sanatındakigelişmede, önce "tartışmalar, kendi kendine karanlan konuşma ve kendi çevresine ördüğü çekirdekle tatlı tatlı ve ağır ağır kokuşup gitmek"ten kurtulma aşamasının mutluluka altını çiziyor, fakat hemen paralelinde "hiçbir sanatsal endişe duymaksızın salt ajitasyon, doğrudan etki, salt mücadele ve politika" acelecliğine sapmaktan da kurtulduğunu önemle kaydediyor. "Bir sosyalist estetik vardır" diyor, zor olan "bu diyalektiği sanatsal olarak gerçekleştirmektir. Yani, figürlere duyguyla ve politik yaklaşmak, ifadeleri genelleştirmek, böylece toplumsal eleştiriyi geliştirmek, ama bu arada insanların dosdoğrı çizilmesindeki kaliteyi yitirmemek, öykünün macunla yapıştırılmış gibi olmaması, figürleri sevgiyle kavramak, ve oyunun tadını korumak şartıyla..."

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM YOLUNDA İKİ YIL

GENÇ ÖNCÜ (1978—1980)

Gençliğin bilimsel sosyalist, yığınsal örgütlenmesi doğrultusunda atılan tarihsel adımın ikinci yılı kutlanıyor. Gücünü işçi sınıfının politik öncüsünün şaşmaz yol göstericiliğinden ve gençliğin tükenmez enerji ve coşkusundan alan Genç Öncü, bundan iki yıl önce 19 Mart 1978'de, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisinin sosyalist partisinin saflarında çeliklesmiş 60 genç savaşçı tarafından kurulmuştu.

Gençlik örgütlenmesinin ilkeleri hakkında son derece kısır tartışmaların ve yanlış anlayışların boy atmış olduğu bir dönemde kuruluşun gerçekleştirilmesi Genç Öncü'nün nasıl bir örgüt olduğunun kavratılması görevini öne koyuyordu. İlkesel yanlışlıklar, goşist ve maocu örgütlenmeler bir yana, bilimsel sosyalist platformda bulunan gençlik örgütleri içinde de geçerliydi. Gerçekler ısrarlı çalışmalar sonucu kabul ettirildi.

Genç Öncü faşist saldırganlığın en üst boyutlara tırmandırıldığı bir dönemde örgütlenmesini geliştirdi, yaygınlaştırdı. Onlarca şehit verdi, üyelerin yüzlercesi yaralandı, göz altına alındı, tutuklandı. Onlar, yaşamlarıyla ve direnişleriyle, mücadele arkadaşlarına örnek oldular, safları çelikleştirdiler.

Genç Öncü gençliğin sağ ve "sol" oportünist akımların tehditinden kurtulması, işçi sınıfı hareketine yandaş kılınması için amansız bir mücadele yürüttü. Maocu ve goşist grupların çıkmazları, işçi sınıfı hareketine zarar veren tutumları adım adım sergilendi.

Genç Öncü, işçi ve emekçi sınıflara ve geniş gençlik kesimlerine karanlık bir gelecekten başkabir şey vaadetmeyen faşizme, emperyalizme, tekellere ve şovenizme karşı,gençliğin eylem ve cephe birliğinin örülmesi doğrultusunda ısrarlı bir çalışmanın içinde oldu. İşçi sınıfının ve gençliğin yaşamsal çıkarlarını herşeyin başında tutan Genç Öncü, birliğin önündeki sekter ve makyavelistanlayışlara karşı durdu, bu anlayışları adım adım geriletti.

Proletarya enternasyonalizmine bağlılığı temel ilkelerinden biri olarak saptayan Genç Öncü, iki yıl boyunca diğer ülkeler kardeş gençlik örgütleriyle dayanışmasını geliştirdi, Türkiye gençliğinin, uluslararası ilerici gençlik hareketleriyle barışa, dostluğa, kardeşliğe dayalı birliğinin yükseltilmesini başta gelen bir görev olarak bildi.*Bugün, mücadelenin ikinci yılında şartların daha zorlaştığı, görevlerin daha ağırlaştığı, sorumlulukların daha arttığı bir dönemde bulunuluyor. Yasal çalışma olanakları büyük ölçüde ortadan kaldırılmış durumda. Ama gençlik örgütlenmesinin daha yığınsallaştırılması, daha sağlamlaştırılması, kadroların daha döğüşken bir konuma yükseltilmesi görevi zorlaşan mücadele şartlarına rağmen acil bir görev olarak önde duruyor. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist ve anti-tekel eylem ve cephe birliğinin vakit geçirilmeksizin yükseltilmesi, anti-faşist direniş saflarına daba geniş genç yığınların katılmasının sağlanması günün birinci gündem maddesini oluşturuyor.

Yasal çalışmaların durdurulması ve böylesine zor görevlerle karşı karşıya bulunuluyor olması, gençliğin bilimsel sosyalist öncülerini korkutmuyor. İki yıllık şanlı mücadele geçmişi, görevlerin başarıyla omuzlanacağının güvencesidir.

Gençliğin bilimsel sosyalist örgütlenmesinde daha ileri mevziler için görev başına!

Genç Öncü'nün iki yılından

16 Mart 1978... Genç Öncü kuruldu.

20 Mart 1978... Tüm yurtta genel greve katılındı.

18-21 Nisan 1978 ... Genç Öncü, Türkiye İşçi Partisi'nin kampanyasına koşut olarak "Nato'ya Hayır" haftası düzenledi. Tüm yurtta anti-emperyalist eylemler gerçekleştirildi. NATO ve Amerikan üsleri önünde toplantılar yapıldı. İkisi GYK üyesi olan pek çok Genç Öncü gözaltına alındı, tutuklandı.

1 Mayıs 1978... Genç Öncü, işçi sınıfının birlik ve dayanışma gününde, '77 katliamının hesabını sormak için toplanan tüm demokrasi güçleriyle birlikte 1 Mayıs Alanı'ndaydı.

23 Eylül 1978... Genç Öncü 1. Genel Temsilciler Konseyi toplandı. Konsey, demokratik merkeziyetçi işleyiş ve örgütün önündeki görevlerin saptanması bakımından büyük önem taşıdı.

8 Ekim 1978... Yedi Genç Öncü, kaldıkları evde faşist katillerce öldürüldü.

11 Ekim 1978... "Faşizmi Ezeceğiz" mitinginde onbinlerin başında, Partisi öncülüğünde Genç Öncü; militanlarının cenaze törenini anti-faşist gösteriye dönüştürdü.

6-7 Ocak 1979... Genç Öncü Bölge Temsilciler Konseyi toplandı. Toplantılar, bölgesel çalışmaların geliştirilmesi için olduğu kadar, düzenlenen eğitimlerle de sosyalizm okulu olma görevinin başarılmasında önemli adımları oluşturdu.

10 Ocak - 19 Mart 1979... Genç Öncü, "Bilimsel Sosyalist Bilincimizi Yükseltmek İçin İleri" sloganıyla yığınsal eğitim kampanyası başlattı. Çeşitli basın araçlarıyla da desteklenen kampanya boyunca beş binden fazla militan genel bir eğitimden geçti.

19 Mart 1979... Kuruluş yıldönümü yapılan toplantılarla kutlandı.

Şubat 1979 ... "Genç Öncü" dergisi sıkıyönetimce yasaklandı. "Faşizme Karşı Genç Öncüler" gençliğin bilimsel sosyalist sesini sürdürdü.

1 Mayıs 1979... 1 Mayıs'a konulan yasağı kırmak için, Parti öncülüğünde sokağa çıkıldı. Genel Başkan A.Atalay da dahil olmak üzere pek çok yönetici ve militan tutuklandı.

10-17 Kasım 1979 ... Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası tüm yurtta yığınsal ve görkemli biçimde kutlandı.

29 Kasım 1979 ... Sıkıyönetimin "faaliyetten alıkoyma" kararı uyarınca, güvenlik kuvvetlerince Genç Öncü Genel Merkezi ve tüm şube lokalleri mühürlendi.

19 Mart 1980 ... Genç Öncü kuruluşunun ikinci yılı yurt düzeyinde yaygın biçimde kutluyor.

GENÇ ÖNCÜ'DEN ÜÇ BELGE

★

Genç Öncü Kuruluş Bildirgesi: (19 Mart 1978 günü Ankara'da toplanan 60 genç bilimsel sosyalist tarafından tüm gençliğe, halka ve kardeş gençlik örgütlerine duyurulmak üzere hazırlanmıştır.)

"Toplu katliamlara yönelik saldırıların arttığı, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanması tehditlerinin ve sıkıyönetim önerilerinin yoğunlaştığı bir dönemde, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelen bizler kısa adı GENÇ ÖNCÜ olan İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇ ÖNCÜLER DERNEĞİ'ni kurduk.

"GENÇ-ÖNCÜ tüzüğünde amacını şöyle belirliyor:

"GENÇ-ÖNCÜ (İşçi, Köylü, Öğrenci Genç Öncüler Derneği) gençliği, işçi ve emekçi sınıfların sömürüden kurtulma mücadelesi saflarında birleştirmeyi, bu doğrultuda bilimsel sosyalist dünya görüşüyle eğitmeyi, akademik-demokratik haklarını savunup geliştirmeyi, sosyal, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalarını güçlendirmeyi ve aynı yolda çaba gösteren dünya gençlik hareketiyle dayanışma içinde olmayı amaçlayan gençliğimizin yığınsal örgütüdür.

'Gençlik insanlığın geleceğidir. Bunun böyle olması ülkemizin de içinde yer aldığı tüm kapitalist toplumlarda iki karşıt ve uzlaşmaz sınıf burjuvazi ve proletarya arasında gençliği kazanmak için mücadeleyi ön plana çıkarmaktadır. Burjuvazi, gençliğin bir kesimini faşist ideoloji etkisi altına almaya çalışırken, diğer bölümünü de politikadan uzaklaştırmak, ilgisizleştirmek ve yıldırmak için uğraşmaktadır. Proletarya ise, öncülük ettiği sömürüyü yok etme mücadelesinde gençliğin önemini bilmekte, onu kendi mücadelesine yandaş kılmağa çalışmaktadır.

"Kapitalizmin gençliğe verebileceği hiçbir şey yoktur. Kapitalizm, gençlik için açlık, sefalet, işsizlik ve ölüm demektir. Bu yüzden gençlik kendi örgütlü mücadelesinde taraf tutmak zorundadır. Gençliğin çıkarı işçi sınıfının ve onun öncüsünün yanındadır.

"GENÇ-ÖNCÜ, bu temel gerçeklerden hareketle, gençliği bilimsel sosyalist dünya görüşüyle eğitip, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine katmağa çalışacaktır.

"GENÇ-ÖNCÜ, işçi sınıfının ve onun öncüsünün en sıkı takipçisi ve en yılmaz savunucusu olacaktır.

"GENÇ-ÖNCÜ, gençliğin işsizlik, yoksulluk, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü, çıraklık, sigorta, eşit işe eşit ücret gibi bir çok sorunlarını da çözümleyici ve yol gösterici olacaktır.

"GENÇ-ÖNCÜ, gençliğin tüm sorunlarının çözümünün sosyalizmde olduğunun bilinciyle, sömürüyü ortadan kaldırma ve sosyalizmi kurma mücadelesinin ön saflarında olacaktır.

"YAŞASIN BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!

"YAŞASIN GENÇ-ÖNCÜ!"

★

Genç Öncü Kapatılamaz: (29 Kasım 1979 günü Genel Merkez'in sıkıyönetimce kapatılması üzerine Genel Sekreter Mesut Vural tarafından yapılan açıklamadan)

"Gençliğin birlik ve dayanışması amacıyla çalışmalarını sürdüren, işçi, köylü, öğrenci gençler arasından yığınsa biçimde üye kazanmak için onların ekonomik, akademik, demokratik sorunlarına çözümler öneren, istemleri doğrultusunda mücadele saflarında birleşmeleri için ülkenin bütün yörelerinde örgütlenmeyi sürdüren örgütümüz GENÇ ÖNCÜ, sıkıyönetimci yasal dayanakları olmaksızın süreksiz olarak kapatılmıştır. Üstelik bu kapatma sıkıyönetim dışı bölgeleri de kapsar bir uygulama biçiminde gerçekleştirilmiştir.

"GENÇ ÖNCÜ, bugüne gelene kadar çeşitli zamanlarda güvenlik kuvvetlerince Genel Merkez veya şubeler düzeyinde pek çok kez aranmış, merkez yöneticileri için soruşturmalar açılmış, ancak tümü de yasal yönden ya kovuşturmaya gerek duyulmadığı açıklanarak, ya da beraatle sonuçlanmıştır.

"Dün sıkıyönetimin emriyle derneğimizin kapatılması ise tümüyle yasal dayanaktan yoksundur. Uygulamayı gerçekleştiren görevlilerin de belirttiği gibi bu uygulama GENÇ ÖNCÜ'nün yasal çalışmalarının yarattığı huzursuzluğun sonucudur. Ancak yine bilinmektedir ki, bu anti-demokratik uygulama işçi, köylü, öğrenci gençliğin, Türkiye'nin aydınlık geleceği yolundaki mücadelesini engelleyemeyecektir.

"GENÇ ÖNCÜ içinde örgütlenen gençler ve bu gençlerin, Genç Öncülerin önderliğindeki geniş gençlik yığınları inandıkları yolda; bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda engelleri aşarak yürüyeceklerdir. Bu yürüyüşün engellenmesine yönelik hiç bir anti-demokratik baskı isteğine ulaşamayacaktır.

"GENÇ ÖNCÜ, Genç Öncüler her koşulda görevleri başındadırlar."

★

Genç Öncü'nün İkinci Kuruluş Yıldönümünde tüm yurtta yapılan açıklamadan:

"Gençliğin, işçi, köylü, öğrenci gençliğin yiğit öncülerine!Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşının genç önderlerine!

"Bugün 19 Mart 1978 tarihi, gençliğin bilimsel sosyalizmin evrensel ışığı altında çalışmayı ilke edinen örgütünün kuruluşunun ikinci yılı.

"Parti yolunda gençliği nihai zafer için, sosyalizm için savaşa sokma yolunda örgütlenmeye atılan ilk adımın ikinci yılı.

"Gençliği enternasyonalist ruhla eğitmek için başlatılan çalışmaların yığınsallaşması amacıyla yola çıkışın ikinci yılı.

"Tümünüze kutlu olsun.

"Gençliğin yiğit öncüleri!

"Görevlerimizi biliyoruz, yolumuzu aydınlatan yüce ideolojimizin ve yolumuzu belirleyen partimizin öncülüğünde görevlerimizin başındayız.

"Sorumluluklarımızı biliyoruz, her durumda ve her zaman yaşamın her alanında görev başında olduğumuzu kanıtlıyoruz.

"Faşizme, emperyalizme ve tekellere karşı sınıf kinimiz giderek bir çığ biçimine geliyor. Zafer bizi bekliyor.

"Gençliğin yiğit öncüleri!

"İki yıl önce attığımız ilk adım bugün yurdun tümüne uzandı.

"Şanlı bayrağımız her gün daha yükseklerde.

"İlk günlerde yüzlerin omuzlarına yükseliyordu, bugün binlerin.

"Bayrağımız daha da yükselecek; yüzbinlerle birlikte!"

İran halkı ABD'den davacıdır

Kianuri: "Tudeh bugüne dek elde edilen kazanımları güvenceye alınak ve ülkenin daha da ileriye gitmesini sağlamak için ortaya bir program koyabilen tek politik güçtür."

İran Tudeh Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Nurettin Kianuri geçtiğimiz hafta ADC'de yayınlanan "Horizont" dergisine bir mülakat verdi. Kianuri, mülakatta İran' in devrimden sonraki durumunun genel bir değerlendirmesini yaptı. İran'da ilk demokratik seçimlerin arefesinde bu mülakatın bazı bölümlerini sunuyoruz.

TUDEH'İN SAYGIN YERİ

"Düşünce ve toplanma özgürlüğünün sağlanmış olması büyük bir ileri adımdır. Partimiz, 30 yıllık bir illegallte döneminden sonra bugün serbest olarak çalışabilmektedir ve bütün ülkede etkilidir. Tudeh adım adun yeni bir taban bulan, güçleri toparlayan ve kendisini nitel ve nicel olarak geliştiren tek politik örgüttür. Zengin bir politik literatürümüz bulunmakta ve Partimizin merkez organı "Mardom" günlük olarak yayınlanmaktadır. Tudeh Partisi'nin İran'ın politik yaşamında bugün saygın bir yeri vardır.

"Şah dönemninin ülkedeki ilerici güçlere karşı yoğun ve yıllar süren antikomünist politikası insanların kafalarını örümceklendirmiş ve bir çok önyargılarla doldurmuştu. Hatta komünistlere ve sosyalist ülkelere karşı kin duyanlar da vardı. Üstelik iktidardakiler dini düşüncelere sahip olanları sürekli olarak ülkenin ilerici güçlerine karşı kullanma eğiliminde idiler. Bu kötü mirasa etkili bir şekilde karşı durmak ve en azından kısmi başarılarla birtakım avantajlar elde etmek gerekiyordu. Şii mezhebinin demokratik kökleri olması ve ulusal ve antiemperyalist güçlerle genellikle bağlı olması temeli üzerinde Müslüman liderlerle her zaman diyalog içinde olabildik.

DEVRİMİN İKİ AŞAMASI

"Birinci aşama sağ görüşlü burjuva-liberal Bazargan hükümetinin yıkılmasıyla kapanmıştır. Ayetullah Humeyni yönetimindeki Devrim Konseyi'nin halk kitlelerinin durumlarının iyileştirilmesi, politik bağımsızlık ve bağlantısızlıktan yana olunması gibi ilerici amaçları, o hükümet döneminde ulusal burjuvazinin sağ kanadı tarafından, kendi çıkarlarını korumak için durdurulmak istenmiştir. Bazargan hükümetinin yıkılışından sonra başlayan ikinci dönemde ise, halkın yoksul kesimleri için önemli toplumsal iyileşmeler meydana gelmiştir. Örneğin toprak reformununa başlanmış, son üç ayda topraksız köylüler 200 bin hektar toprak almışlardır...

"İran çokuluslu bir devletir. Farsların yanısıra Azarbeycanlılar ve Kürtler gibi güçlü azınlıklar bulunmaktadır. Ayrıca Beluciler, Araplar, Türkmenler ve bazı küçük halk gruplarının sayıları önemli ölçüde yüksektir. Tudeh, bu ulusal azınlıkların özerklik çabalarını her zaman desteklemiştir ve halen desteklemektedir. Bundan anladığımız, İran devleti çerçevesi içinde gerçek bir ulusal ve yurtsever hareketten kaynaklanan özerkliktir.

"Ancak emperyalizmin karşı devrim komplosu içinde ulusal azınlıkların çıkar ve amaçlarını kullanma çabası içinde olduğu gözden kaçırılamaz. Böylece merkezi hükümet güçsüzleştirilmek ve böylelikle devrimci iktidar zaafa uğratılmak istenmektedir. Partimiz, ulusal azınlıkların hareketini desteklerken, bu hareketler içinden karşı devrimin dışlanması için de mücadelesini sürdürmektedir.

DEVRİM'İN YENİ AŞAMASI

"Şah diktatörlüğünün devrilmesinin ardından ülkede ulusal demokratik devrimi kökleştirmek sorunu ortaya çıkmıştı. Tudeh bugüne dek elde edilen kazanımları güvenceye almak ve ülkenin daha da ileriye gitmesini sağlamak için ortaya bir program koyabilen tek politik güçtür. Bu partimizin derin gizlilik koşulları içinde bile halk yığınlarıyla bağlarını koparmamasının, halkın çıkarlarını iyi tanımasının ve emekçiler arasında sağlam bir tabana sahip olmasının sonucudur.

YKP MK Genel Sekreteri Florakis

SBKP - YKP

Akdeniz'i barış denizi yapalım

SBKP Merkez Komitesi Politbüro üyeleri Boris Ponomarev ve Konstantin Çernenko ile Yunanistan Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Harilaos Florakis başkanlığındaki YKP heyeti arasında 11 Mart'da bir görüşme yapıldı. Görüşme sonrasında, uluslararası durum konusunda tam bir görüş birliği içinde olunduğu belirtildi.

Yapılan ortak açıklamada, ABD ve NATO'nun gerici güçlerinin Çin'li yöneticilerin etkin suç ortaklığı ile öç almaya, emperyalizmin durumunu sağlamlaştırmaya ve uluslararası yumuşamayı torpilleyerek, silahlanma yarışını tırmandırmaya çalıştığı vurgulandı. SBKP ve YKP, emperyalizmin Doğu Akdeniz, Ortadoğu ve Hint Okyanusu'na muazzam askeri güçlerini yığmasıyla, İran ve Afganistan Demokratik Cumhuriyetinin içişlerine karışmasıyla ortaya çıkan durumun bütün dünya için tehlikeli bir boyuta eriştiğine dikkat çektiler. Her iki parti, bölge halklarıyla birlikte Akdeniz'in barış içinde birlikte yaşama denizine çevrilmesi ve BMT'nin gereken kararlarına uyma yoluyla Kıbrıs sorununun ivedilikle çözümü için mücadeleyi hızlandırmanın gerekliliğini bel rttiler.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22 500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18 000 TL, İç sayfalar sütun santimi 200 TL ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi:
● AVRUPA: Info-TürkBanka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles-BELÇİKA

"Silahlanmadan elde edilen kazanç, NATO ülkelerinde sadece küçük bir zümreyi ilgilendirir, bu ülkelerin halklarını değil. Halkların NATO'dan bekleyecekleri hiçbirşey yoktur. Geçen onyıllar boyunca NATO'nun her hareketi, dünyanın durumunu düzeltmemiş, gerginleştirmiştir. Bundan çıkarak şu sonuca varıyorum: Yumuşama politikası - askeri alanda da - sadece ve sadece NATO politikasına, NATO kararlarına karşı durmakla başarıya ulaşır. Bunu böyle açık göremeyenler yaşamla oynayan hayaller içindedir. NATO konusunda yanılmamak, kimseyi de yanıltmamak zorundayız. NATO dünya barışını ve güvenliğini gittikçe daha tehlikeli hale gelen bir ölçüde tehdit etmektedir."

Yukarıya aldığımız sözlerin sahibi Sovyetler Birliği'nden ya da bir başka sosyalist ülkeden ya da herhangi bir ülkeden, herhangi bir yorumcu değildir. Brüksel'deki NATO merkezinde çalışmış, NATO organlarının en üst düzeydeki toplantılarında yer almış bir kişidir. Ursel Lorenzen adlı bir bayan. Artık dünya çapında ipliği pazara çıkmış emperyalizmin saldırı örgütünün, NATO'nun, iğrenç yüzünü yetkili bir kişi olarak ifade etmektedir Ursel Lorenzen; savaşa karşı olmanın içtenliğiyle, savaş kışkırtıcılarının gerçekte kimler olduğunu gözler önüne sererek. Lorenzen'in açıklamalarından tüm ilgilenenlere bir kaç pasaj daha aktaralım:

Yeni ABD nükleer füzelerinin üretimi ve Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine bir neden göstermek için çok söz edildi ve batı Avrupa'da bir çok insan bu sözlere inandı... Bu insanların NATO'nun kendilerini felakete götüreceğine inanmaları nasıl sağlanmalıdır? Bu soru beni harekete geçirdi. Kendi gözlerimle gördüğüm, kendi yaşadığım herşeyi anlatmaya kendimi zorunlu hissettim...

● nail serikoğlu

NATO'nun içyüzü

NATO nükleer silahları düşmana karşı belirleyici bir yayılma ve geniş kapsamlı bir şok sağlayacaktır. İlk saldırılar ADC, Çekoslovakya, Polonya, Romanya, Macaristan ve Bulgaristan'a yapılacaktır. Bu plan 30 Amerikan ve İngiliz nükleer başlıklı füzesi ve Amerikan, İngiliz, Batı Alman, İtalyan, Yunan ve Türk Birliklerini kapsamaktadır. Hedefler: ADC'nin kuzeyinde üç, güneyinde bir, batısında bir; kuzey Polonya'da bir, güneybatı Polonya'da bir, batı Çekoslovakya'da üç, kuzeybatı Macaristan'da bir, güneybatı Macaristan'da bir, güney Bulgaristan'da beş hava alanı; Çekoslovakya ve ADC'nin batısında beş hazırlanma ve ikmal alanı. Taktik karargahlar: Çekoslovakya'da bir ve ADC'de beş."

Bayan Lorenzen'in açıklamaları bununla kalmıyor. NATO'nun tüm aşağılık savaş kışkırtıcılıklarını taktik ve planlarıyla ortaya koyuyor. Üstelik NATO içinde diğer ortaklara karşı ABD diktatörlüğünü de açıklıyor. Buna göre, ABD başkanı her an bir atom saldırısı emri verebilme yetkisine sahip. Diğer ortakların yöneticileri ise böyle bir kararı onaylamak durumundalar. ABD önce kendi genelkurmayında bir karar alıyor, sonra bunu çeşitli yollardan ortaklarına ianse ediyor ve kabul ettiriyor. Hedef başta Sovyetler olmak üzere tüm sosyalist ülkeler. Komşumuz Bulgaristan ilk hedefler arasında bulunuyor. Yunan, Türk ve İtalyan birlikleri ise ilk harekete geçirilecekler arasında. Bunun anlamı şu: NATO Türkiye'yi böylesi bir saldırıda Bulgaristan'a karşı kullanmak niyetindedir. NATO içinde kaldığı sürece Türkiye, dost ve kardeş bir ülkenin halkına karşı bir tehdit aracı olarak kullanılmak istenmektedir. Bunu açıklayan da eski NATO merkezi mensubu.

Buna ne diyorsunuz burjuva basınının antikomünist goygoycuları? Ne diyorsunuz, emperyalizmle "kardeşlik" ilan eden maocu hempalar? Halk düşmanları, yurt hainleri, NATO'yu bir savunma örgütü gibi göstermek isteyen savaş kışkırtıcıları, ne diyorsunuz?